14 ŞUBAT 1977
250 KURUŞ
44

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

- **Faşistler ve sosyal faşistler halkın can düşmanıdır**
- **Faşistlerin ve sosyal faşistlerin saldırılarına karşı devrimci kitle terörünü yükseltelim**

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELEYİ SOSYAL FAŞİSTLERE KARŞI MÜCADELEYLE BİRLEŞTİRELİM

Ankara'da 5 Şubat günü "Ekonomik ve Demokratik Haklar" adı altında düzenlenen miting ve yürüyüş "TKP", "TSİP", "İGD" gibi Rus sosyal-emperyalizmi-nin uşaklarının karşı-devrimci yüzünü bir kere daha gösterdi. Yüzleri maskeli sosyal-faşist hainlerin maskeleri düştü, Miting alanındaki hainlerce devrimci ve yurtsever düşmanlarını daha iyi tanıdılar. Emekçi halkın a-

De.sa.7.sü.2'de

Azılı faşist Ankara Valisi EMEKÇİ HALK YAPTIKLARININ HESABINI SORACAKTIR

Faşist MC'nin Ankara Valisi Durmuş Yalçın Ankara'nın emekçi halkına karşı girişilen saldırıların baş tertipleyicilerinden birisidir. Bu halk düşmanı, kendisinden öncekilerin yolunu izleyip parlamentoda bir koltuk kapabilmek için işbirlikçi hakim sınıflara iyi bir uşak olduğunu ispatlıyabilmenin gayreti içindedir. Ankara Belediye Başkanı'nı görevden alan, halkın örgütlerini birbiri ardına kapatan faşist vali, sosyal-faşistlerin Ankara mitinginde devrimci ve yurtseverlere karşı giriştikleri saldırıdan yararlanarak TÖB-DER, TÜM DER, ve TÜTED'i kapattı. Hatta daha da ileri giderek 200.000'e yakın üyesi olan bu üç kitle örgütünün "illegal" kuruluşlar olduğunu ilan etti.

Hızını alamayan azgın faşist şimdi de "yeni tedbirler alacağız, bundan böyle mitinglere katılanların hepsinin üstünü arayacağız, üstü aranmayanı mitinge sokmayacağız.. Avrupa'da olduğu gibi barikatlar kuracağız." demektedir. Emperyalistlere ve işbirlikçi hakim sınıflara uşaklığın sonu yoktur. Emekçi halk mutlaka sen ve senin gibi halk düşmanı azgın faşistlerden yaptıklarınızın [illegible] racaktır.

Sözde ilerici (!) yazarlar gerçekleri çarpıtarak halkımızın mücadelesinin yolunu karar[illegible]!

5 Şubat Ankara mitingi Amerikancı faşistlerin ve Rus sosyal-emperyalizmi-nin uşağı sosyal-faşistlerin ideolojik ve siyasi planda halka karşı başlattıkları yeni bir karşı-devrimci saldırı dalgasının başlangıcı oldu.

Günlük basının iddialı sözde ilerici (!) yazarları, İsmail Cem, Nadir Nadi, Mümtaz Soysal, Örsan Öymen, vb. bu kampanyaya katılarak devrimcilere ve yurtseverlere karşı azgın bir saldırıya giriştiler.

Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi DİSK patronları tarafından satın alındıktan sonra Politika gazetesinin başına tekrar geçirilen İsmail Cem, patronlarının halk düşmanı emellerine sadakatle hizmet etmektedir. "Sahibinin Sesi" köşesinde "bir takım anarşist ve maceracı grupçukların" "hem de sol etiketine sarılarak" mitinge saldırıda bulunduklarını ve bunun anti-demokratik girişimlere gerekçe hazırladığını yazmakta. Gerçekte ise bizzat kendisi "sol" etiketine sahtekarca sarılmakta, sosyal-faşist patronlarının ve yandaşlarının anti-demokratik, karşı-devrimci girişimlerini ve mitingdeki saldırganlıklarını gizlemekte ve utanmazca devrimcilere iftira etmektedir. İsmail Cem'in halka hizmet diye bir kaygusu yoktur. O, şimdi, ileride elde edeceği kişisel politik yararlar uğruna ilkesiz bir şekilde kalıptan kalıba girmekte, faşistlere ve revizyonistlere hizmet sunmaktadır.

Sahte "sosyalizm" maskeli sosyal-emperyalistlere ve işbirlikçileri sosyal-faşistlere yaltaklanma politikasında iyice gemi azıya alan çok ilerici (!) Cumhuriyet Gazetesi'nin başyazarı Nadir Nadi, devrimcilere ve halka saldırmakta artık sınır tanımamaktadır. Öyle ki, faşistlerin ağzıyla devrimcileri "demokrasi ve özgürlük düşmanı"ilan etmekte, "gizli örgüt" yaygaraları koparmakta, ve sosyal-faşistlerle işbirliği halinde devrimcilere saldıran ve hedef gözeterek ateş açarak birçoğunu yaralayan polisi ve faşist Ankara Valisini devrimcilere daha sıkı saldırmadıkları için suçlamaktadır.

Miting olayı üzerine devrimcilere ve halka karşı faşistlerin ve sosyal-faşistlerin giriştikleri saldırının en azgın sözcülerinden biri Milliyet Gazetesinin sözde ilerici (!) yazarı Örsan Öymen olmuştur. Halka karşı en ufak bir sorumluluk duygusu taşımayan, kişisel yarar kaygılarıyla CHP'ye ve Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistlere kuyrukçuluk yapmayı meslek haline getiren Örsan Öymen, bu tutumunun gereği her kılığa girmekte, ilkesizlikte, sahtekarlıkta yanına kimseyi yaklaştırmamaktadır. Ecevit, Kemal Türkler gi-[illegible]nist elebaşı[illegible] [illegible]çuluk yapabilmek ve halk düşmanı girişimlerini par[illegible]vasızca savunabilmek için bugün ak dediğine yarın rahatlıkla kara diyebilmektedir.

Ankara mitingi üzerine takındığı tavır bunun en açık ve alçakça bir örneğidir. Sahte "sosyalizm" maskeli revizyonistlerden edindiği kulaktan dolma bilgi kırıntılarına dayanarak, bir yandan devrimcilere iftiralar yağdırmakta, sonra da büyük ilerici (!) ve devrimci (!) havalarıyla "halk adına [illegible]rika ihanet etmekten" söz [illegible] şizmin gelmesini" istediği yalanını sahtekarca ortaya atmakta, sonra da buna dayanarak Ankara'daki demokratik haklar mitingine devrimcilerin ve yurtseverlerin dışarıdan saldırdıklarını ispatlamaya kalkmaktadır.

Sen, Örsan Öymen! Halka karşı büyük suçlar işliyorsun! Demokratik hak ve özgürlüklerin azılı düşmanı faşist Ankara Valisine "titizliği, iyi niyeti, dürüstlüğü ve halim

De.sa.7.sü.3'de

Sosyal-emperyalistlerin ve sosyal-faşistlerin köleleştirici baskılarına boyun eğerek halka hizmet edilemez

Öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar!

MESLEK ÖRGÜTLERİMİZE SAHİP ÇIKALIM

TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED açılmalıdır

TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in düzenlediği Ankara mitingini bahane ederek Vali Durmuş Yalçın bu dernekleri merkez ve tüm şubeleriyle birlikte kapattı. Vali, sosyal-faşist beslemelerin ve polislerin elele devrimcilere saldırdığı ve devrimcilerin bu saldırıyı cesaretle püskürttüğü mitingin dernekler yasasına aykırı olduğunu, bu derneklerin kuruluş amaçlarına uymadığını iddia etti.

TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED 200 binin üzerinde bir kitleyi kucaklayan ama bugün için yönetiminde bu geniş tabanı temsil etmeyen sosyal-faşistlerin bulunduğu meslek örgütleridir. Bu örgütler bir avuç sosyal-faşist saldırganın değil, tüm anti-faşist, anti-emperyalist memur, öğretmen, teknik elemanlarındır. Bu örgütlerin gerçek sahipleri onlardır. Böylesine geniş bir kitlenin örgütleri olan TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in kapatılmasına devrimciler, yurtseverler, demokratlar göz yummamalıdırlar.

Böylesine güçlü örgütlerin yönetimini kaybetmemek, sosyal-faşist hain emellerine alet edebilecekliri kitlelerin denetimini ellerinden kaçırmamak için şimdi faşistlerin dernekleri kapatmasına karşı çıkan sosyal-faşistler bu örgütlerdeki gelişen devrimci muhalefeti susturabilmek, bu derneklerdeki hükümranlıklarını sürdürebilmek için devrimcileri ihraç ediyor, örgütten atmaya çalışıyordu. Bir çok TÖB-DER şubesi sosyal-faşistlere muhalefet ettiği ve yönetimindeki sosyal-faşist azınlıkla mücadele ettiği için; şimdi faşistlerin kapatma kararına sözde karşı çıkan Gültekin Gazioğlu ve diğer revizyonist yöneticiler tarafından kapatılmıştı.

Tüm öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar örgütlerimize sahip çıkalım!

ÖRGÜTLERİMİZ DERHAL AÇILMALIDIR!

Örgütlerimiz yönetimindeki bir avuç sosyal-faşistin değil, 200 bin öğretmen, memur, teknik eleman kitlesinindir!

MESLEK ÖRGÜTLERİMİZ KAPATILAMAZ!

Örgütlerimizin tekrar açılması için mücadele edelim!

Devrimci ve yurtsever öğretmenlerin, memurların, teknik elemanların bugünkü görevleri, TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in açılması ve örgütlerinin sosyal-faşistlerin ellerinden kurtarılması için mücadele etmektir

---

Görevli kollukları saldırganların kimler olduğunu gösteriyor. Sosyal-faşist saldırganlara karşı kararlılıkla direnen devrimci ve yurtseverler "KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER" şiarını bütün yurda yaydılar.

Halkın yükselen mücadelesini bastırmak için çırpınan işbirlikçi hakim sınıfların FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ GÜÇLENDİRME ÇABALARI HALKIN MÜCADELESİ KARŞISINDA BOZGUNA UĞRAYACAKTIR

İşbirlikçi hakim sınıflar [illegible] halkın yükselen [illegible]ta, içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan çıkarlarına ve kârlarına fazla zarar gelmeden çıkış yollarını tıkayan bu mücadeleyi ezme çabaları yoğunlaşmaktadır.

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin, zaten çekilmez olan hayat şartlarının işbirlikçi hakim sınıflarca ekonomik buhranın etkisiyle daha da çekilmez hale getirilmek istenmesine karşı yükselen mücadelesi, emperyalizme bağımlı, cılız bir yapıya sahip işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprakağalarının farklı kesimleri arasındaki çelişmelerin derinleşmesine, aralarındaki mücadelenin kızışmasına yol açmaktadır. Halkın sömürülmesinden daha fazla pay kapabilmek için aralarında kıyasıya mücadele eden hakim sınıfların farklı kesimleri, bu mücadelede birbirlerini geçebilmek için yeni uzlaşmalar, yeni yollar peşinde koşmaktadırlar. Faşist MC ortakları arasında uzun süreden beri hergün bir yenisi patlak veren çekişmelerin gitgide artması, yeni yeni hükümet formüllerinin ortaya atılmasına, birbirlerine karşı yeni cephelerin kurulmasına yol açmaktadır.

İşçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini bastırma, halkın öncüleri olan devrimcileri, yurtseverleri yok etme noktasında birlik halinde olan halk düşmanları, öte yandan, sömürüden daha fazla pay almak için yürüttükleri bu mücadelede işlerine en uygun gelen çözüm yollarını "halkımızın ve memleketimizin çıkarlarına en uygun hal yolu" olarak yutturmaya özel bir gayret göstermektedirler.

Faşist MC ortakları bir yandan bu yollar üzerinde aralarında da bir birlik sağlamaya çalışırlarken, bir yandan da halka karşı saldırılarında bu güne kadar olduğu gibi, bu günden sonra da vurucu güç olarak kullanacakları ordu üzerinde daha fazla etkinlik sağlamalarını kolaylaştıracak. Genelkurmay başkanının kimin adamı olacağı konusundaki çekişmelerini bir çözüme bağlayamadılar

De.sa.7.sü.1'de

ÇAĞRI

VE YÜRÜYÜŞÜNE [illegible] İŞKENCELERİ
20 ŞUBAT 1977 PAZAR, İSTASYON MEYDANI
TERTİP KOMİTESİ
SAAT: 13.00 ESKİŞEHİR

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İmza Kampanyası Sürüyor

ADANA	218
Biga ÇANAKKALE	98
MALATYA (Merkez, Akçadağ)	527
İZMİR (Bornova, Torbalı)	252
TEKİRDAĞ	47
AYDIN	130
İSTANBUL	804
İZMİT	16
Pertek-TUNCELİ	291
MANİSA	139
HOLLANDA	15
ALMANYA	264
ANKARA	1041
KAYSERİ	312
GİRESUN	140
ERZİNCAN	112
MERSİN	479
Pazarcık-MARAŞ	493
Bandırma BALIKESİR	29
KONYA (Merkez, Cihanbeyli)	167
Bor-NİĞDE	385
Bozova-URFA	30
Koyulhisar SİVAS	58
Sungurlu-ÇORUM	101
Turhal-AMASYA	255
Toplam	6413
Geçen haftaların toplamı	68193
GENEL TOPLAM	74606

HALKIN KURTULUŞU

Halkımız faşist ve sosyal faşist çetelerin oyunlarını bozarak, kendi kaderini kendi ellerine almaya azimlidir

5 Şubat günü Ankara'da TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in tertiplediği mitinglerde çıkan olaylar sosyal-faşistlerin niteliği konusundaki tartışmayı yeniden canlandırdı.

Birçok kimse faşist diktatörlüğe ve özellikle azgınlaşan faşist MC'ye karşı herkesin birleşmesi gerekirken, solcuların, ilericilerin ayrılığından birbirleriyle mücadele etmesinden dert yanmaya başladı. Olayları dış görünüşüyle değerlendirmekle yetinenler bile Ankara mitinginde çıkan çatışma "solcular" arasındaki bir mücadelenin sonucudu!

Çatışmanın iki "solcu" gurup arasında olduğunu düşünenleri yanıltan; halkın yoksulluğunu, Amerikancı faşistlerin zulmü altında inlemesini kullanan ve kendi gerici yüzlerini gizlemek için sözde "demokrasi", "bağımsızlık" ve "sosyalizm" bayraklarına sarılan sosyal-faşistlerdir.

Ama olaylar ve onun içinde yeralan unsurlar hakkında karar verebilmek için yüzeysel gözlemler yeterli değildir. Öze inilmeli, her olayın ve içindeki unsurların tabiatı incelenmelidir. O zaman kendini "sosyalistim" diye yutturanların gerçek karakterleri, onların vatan satıcısı ve faşist niteliği daha kolaylıkla anlaşılacaktır.

Lafa değil işe bakalım: Bugün daha siyasi iktidarı bile ellerinde tutmadıkları halde kendini "sosyalist" olarak göstermeye çalışan sosyal faşistlerin yaptıkları, birçok meseleyi açıklayıcıdır. Sahte demokrasi ve sosyalizm maskesi ile dolaşanların ellerinde bulunan kitle örgütlerinde;derneklerde, sendikalarda yaptıkları ortadadır. Devrimci işçileri "Mao'cu" diyerek işten attıranlar, gaspettikleri sendikalarda bütün demokrasiyi yerle bir edenler birçok kimsenin hala "ilerici" ve "solcu" gözüyle baktığı sosyal faşistlerdir.

Mitingte çıkan olaylardan sonra demokrasi kahramanı olarak ortada dolaşan TÖB-DER Başkanı Gültekin Gazioğlu daha dün"... Bundan böyle bizim gibi düşünmeyenleri artık tartamayız, okkalayamayız. Onların TÖB.DER'de bulunmalarına razı olamayız" diyerek nasıl azılı bir demokrasi düşmanı olduğunu göstermiştir. Birçok sonra devrimcilere ve yurtseverlere karşı kinini kusan TÜM-DER Başkanı Erhan Tezgör'de bugüne kadarki eylemiyle demokrasinin ne kadar düşmanı olduğunu ispatlamıştır. TÜM-DER içinde bulunan bütün yurtsever ve devrimci üyeler bu azılı sosyal faşist tarafından [illegible] elinde olan bütün şubeler feshedilmiştir.

Kendilerini "demokrasi" ve "sosyalizm" şampiyonları olarak gösterenlerin gerçek emelleri eylemleriyle, sözleriyle ortadadır. Nasıl bir düzen istedikleri, özendikleri ülkelerden orada yönetimde bulunan iktidarların niteliğinden bellidir. Ülkemizdeki sosyal faşistlerin ikiz kardeşlerine bakıldığında durum daha da açık gözükecektir. Bugün Polonya, Rusya, Çekoslavakya, Bulgaristan ve benzeri sözde "sosyalist" gerçekte sosyal faşist iktidarların yönetimde bulundukları ülkedeki durum herşeyi gün gibi önümüze sermektedir. Daha dün Polonya'da sözde işçi sınıfı devletinden iş, ekmek ve hürriyet isteyen işçiler dipçik darbesi, zindan ve ölümle karşılandılar. Çekoslavakya, Rusya ve

De.sa.8.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU: İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ (M-L)'NİN TEMSİLCİSİ İLE KONUŞTU:

"Halkın yükselen mücadelesini yumuşatmak isteyen faşist hükümet; "Konuşarak, anlaşarak demokrasiyi getireceğini" söylüyordu. Faşist hükümetin bu oyununa sözde 'Muhalefet' partileri ve Karillo'nun sözde komünist partisi de ortak oldu. İKP (M-L) bu durumda demokrasiye 'Faşistlerle anlaşarak değil, onları alaşağı ederek, halkın silahlı eylemiyle kavuşulabileceği' bilincini yerleştirmeye çalışıyor"

"İKP (M-L), iki süper gücün, her ikisinin de dünya halklarının ve ispanya halkının düşmanı olduğu inancındadır. Biz bu nedenle, bu emperyalist güçlerden birisine karşı mücadele ederken kesinlikle bir diğerine dayanılmaması gerektiğini belirtiyoruz. Bugünkü konumuyla AET üçüncü bir süper güç durumunda değildir. Biz hiç bir zaman bu emperyalist gücün de desteklenmemesi gerektiği düşüncesindeyiz"

-2-

"İKP (M-L); Her fırsatta ve her eylemde faşizmin ancak silahlı mücadele ile yenilebileceğini halka anlatmaya çalışıyordu"

SORU: FRAP'ın programının önemli maddeleri nelerdir?

CEVAP: FRAP'ın programının temelini şu maddeler teşkil eder:

1- Devrimci silahlı halk savaşıyla faşist diktatörlüğün yıkılması ve yanki (ABD - H.K.) emperyalizminin kovulması,

2- Azınlık milliyetlerin haklarını ve halkın demokratik özgürlüklerini garanti altına alacak, Federatif İspanya Halk Cumhuriyetinin kurulması,

3- Ülke içindeki yabancı tekellerin mallarının millileştirilmesi ve oligarşinin mülkiyetine el konulması,

4- Büyük toprak ağalarının topraklarına el koyarak bir toprak reformunun yapılması,

5- İspanya sömürgelerinin bağımsızlığının tanınması,

6- Faşist ordunun dağıtılıp, yeni tipte bir halk ordusunun (halk milislerinin) oluşturulması.

1 Mayıs 1973'te FRAP ilk silahlı eylemini yaptı. Madrit'te FRAP üyeleri bir saldırı sırasında bir polisi öldürdüler. Bu eylemden sonra faşist oligarşinin terörü daha da yoğunlaştı. 600 yurtsever ve devrimci tutuklandı. FRAP ve İKP (M-L) üzerindeki terör ise korkunç bir hal aldı. Bu silahlı eylemden gerek FRAP, gerekse parti çok şey öğrendi. Bir yandan faşizmin yok edilişinin ancak silahlı mücadeleden geçeceği, öte yandan da silahlı mücadelenin başarısının halkın örgütlenmesiyle gerçekleşebileceği açıklık kazandı.

SORU: Silahlı eylemlerin başladığı dönemde revizyonist Komünist Partisi'nin tutumu ne oldu?

CEVAP: Her zaman olduğu gibi, revizyonist parti, faşizme karşı silaha başvurulmaması gerektiğini, bu tip eylemlerin faşistleri azdıracağını; 'demokrasiye' kavuşmanın tek yolunun anlaşmalar ve müzakerelerden geçen barışçıl yol olduğunu tekrarladı. FRAP'ı ise küçük bir terörist örgüt olmakla suçladı.

1973'ün sonlarında Franko ölümcül hasta idi. Franco'nun varisi ve faşist hükümetin birinci adamı Karraro Blanko Bask militanları tarafından öldürüldü. Franko'nun ölümcül hastalığı İspanya toplumunu hareketlendirdi. Revizyonist parti, Franko'nun ölümünden sonra 'muhalefet' partileri ile müzakereler yaparak faşizme son verileceği anlayışını yayıyordu. İKP (M-L) ise her fırsatta ve her eylemde faşizmin ancak silahlı mücadele ile yenilebileceğini, faşist hükümetle yapılacak anlaşma ve uzlaşmaların onların ekmeğine yağ süreceğini halka anlatmaya çalışıyordu. Bu dönemde FRAP'ta silahlı eylemlerini durdurmadı. Faşist hükümetin temsilcilerine, polise, faşist sendika liderlerine, Amerikan emperyalizminin tekelci burjuvazisinin İspanya'daki firmalarına saldırılarını sürdürdü. Bu saldırılara karşı hükümetin tepkisinde en küçük bir değişiklik yoktu.

Franko'nun ölümünden önce hükümet, halkın yaşama seviyesinin yükseleceğini vaadediyordu. Ama değişen birşey yoktu. Ekonomi kriz içinde idi. Fiatlar sürekli arttığı halde ücretlerde en küçük bir değişiklik yoktu. Halk yine açlık ve sefalet içinde idi. Polisin teröründe de bir değişiklik olmadı. Grev yapan işçiler, demokratik hakları için direnen öğrenciler karşılarında yine polisi ve makinalı tüfekleri buluyordu. Hükümetin Franko'nun ölümünden önce yaptığı tüm propagandaya rağmen değişen hiç bir şey yoktu.

Eylül 1975'te beş anti-faşist militanın idamına karar verildi. Yurt içinde ve bütün dünyada anti-faşist güçlerin bütün direnişine ve büyük protestolara rağmen faşist hükümet üçü FRAP üyesi 2'si ETA (Bask milliyetçileri örgütü) üyesi, beş yurtseveri idam etti.

1975'in sonlarında Franko öldü ve yerine Juan Karlos kral seçildi. Franko'nun ölümü ile birlikte demokrasi yaygaraları ortalığı doldurdu. Faşist hükümet halka demokrasi getireceğini söylüyordu. Halk ise gerçekten değişiklik istiyordu. Bu nedenle ülke çapında gösteriler başladı.

"Faşist hükümetin "Konuşarak, anlaşarak demokrasiyi getirme" oyununa ortak olan sözde 'Muhalefet partileri' ve Karillo'nun sözde komünist partisi, halkın yükselen mücadelesini bastırmada faşizmin bir aracı olmaktan başka bir iş yapmıyorlardı"

SORU: Franko'nun ölümü ile FRAP ve İKP (M-L)'nin görüşlerinde bir değişiklik oldu mu?

CEVAP: Franko'nun ölümü muhakkak ki, önemli bir değişiklikti. Ama hiç şüphesiz bu faşizmin sonu değildi. Franko'nun ölümüyle halk kitlelerinin demokratik talepler doğrultusunda eylemleri yoğunlaştı. Bunu göz önüne alan parti, silahlı eylemlere geçici bir süre ara verdi. Ve hareketlenen, değişiklik ve demokrasi isteyen kitleleri daha ileri hedefler doğrultusunda örgütlemeye çalıştı. Partinin halka kavratmaya çalıştığı olgu şu idi: "Franko'nun ölümü ile hiç bir sorunun özü değişmemiştir. Faşizm bazı tavizler vermeye niyetlidir. Ama varlığını korumaktadır."

İşçi sınıfı ve emekçi halkın diğer kesimleri ücretlerin yükseltilmesi, çalışma şartlarının düzeltilmesi konusunda sürekli gösteriler ve grevler yapıyordu. Bu gösteriler kısa zamanda politik bir amaca; 'siyasi mahkumların serbest bırakılması' amacına yöneldi.

Hükümet sürekli demokrasi ve reformlardan bahsediyordu. Bu demagojinin açığa çıkartılmasının en iyi yolu, Franko'nun ölümünden sonra da devam eden tutuklamaların son bulması ve politik suçluların salıverilmesi talebi olacaktı.

Bu amaçla İKP (M-L) ve FRAP tarafından yurt çapında grevler, gösteriler örgütlendi. 1976'nın Temmuz, Ağustos aylarında siyasi mahkumların salıverilmesi amacı ile yapılan gösteriler yoğunlaşınca hükümet bir af çıkarmak zorunda kaldı. Ama bu hiç bir zaman halkın talep ettiği biçimde bir af değildi. Faşizme karşı gerçekten mücadele eden yurtsever ve devrimcilerden hemen hiç birisi serbest bırakılmadı. Hükümet bir miktar siyasi hükümlüyü serbest bırakarak, yükselen halkın mücadelesini yumuşatmak amacını güdüyordu.

SORU: Franko'nun ölümünden sonra hükümetin sürekli 'demokrasi' lafları etmesi somut durumda da belli değişikliklere sebep oldu mu? Halk üzerindeki baskıda bir değişiklik oldu mu?

CEVAP: Özde hiçbir değişiklik olmadı. Bir miktar hükümlü serbest bırakılarak halkın yükselen mücadelesi yumuşatılmak istendi. Hükümet konuşarak, anlaşarak demokrasiyi getireceğini söylüyordu. Ama Franko'nun ölümüyle başlayan Juan Karlos döneminde, grevler ve gösterilerde polis 45 kişiyi öldürdü. Bir yanda süslü, cilalı özgürlük lafları, öte yanda özgürlük için mücadele eden 45 yurtseverin katli, işte faşizmin demokrasi anlayışı ve vaadlerinin gerçek yüzü.

Faşist hükümetin bu, 'konuşarak, anlaşarak, müzakereler yoluyla demokrasi getirme' oyununa sözde 'muhalefet' partileri ve Karillo'nun sözde Komünist Partisi' de ortak oldu. Bu oyuna ortak olanlar aslında halkın yükselen mücadelesini bastırmada faşizmin bir aracı olmaktan başka iş yapmıyorlardı.

İKP (M-L) bu durumda tüm araçları kullanarak, faşist hükümetin yaymak istediği demokrasi hayallerini yıkmaya, demokrasiye 'faşistlerle anlaşarak değil, onları alaşağı ederek, halkın silahlı eylemiyle kavuşulabileceği' bilincini yerleştirmeye çalışıyordu.

SORU: Faşist Juan Karlos rejiminin seçimler hakkındaki aldatmacası karşısında İKP (M-L) ve diğer partilerin tutumu nedir?

CEVAP: Faşist hükümet 1977 Mayıs'ında seçim yapmayı düşünüyor. Bu seçimlerin de; halkın yükselen mücadelesini yumuşatmak ve faşist diktatörlüğün ömrünü biraz daha uzatma çabasından başka bir anlamı yoktur. Bu seçimler de, olsa olsa burjuvazi ve hakim sınıfların şu veya bu kanadını seçme konusunda bir özgürlük tanınacaktır. Baskı altındaki geniş yığınların kendi özgür iradelerini kullanmalarına olanak tanınmayacaktır.

Faşist hükümet 'demokrasi'yi getirmek için 'muhalefet partileri' diye adlandırılan burjuvazinin değişik kesimleriyle konuşmakta, Hatta kendisine 'komünist' diyen sahte komünist partisi ile bile konuşmalarını sürdürüyor. Ama halk için gerçek özgürlük isteyenler hala sokaklarda kurşunlanıyor, hapishanelere dolduruluyor. Yapılan referanduma bakarak seçimlerin nasıl olacağını kolayca anlayabiliriz. Referandumda işçi ve köylülerin çoğu zorla oy vermeye götürüldü.

Bu durumda, seçimlerin bir aldatmacadan başka birşey olmadığının bilincinde olan İKP (M-L) halkı seçimleri boykot etmeye davet edecektir. Faşizmin yok edilmesinin, faşizmle anlaşarak, konuşarak değil, silahlı halk savaşıyla gerçekleşeceği her fırsatta vurgulanarak halkın bu doğrultuda örgütlenmesi devam edecektir.

"İKP (M-L) iki süper gücün her ikisinin de, dünya halklarının ve İspanya halkının düşmanı olduğu inancındadır. Biz bu nedenle, bu emperyalist güçlerden birisine karşı mücadele ederken kesinlikle bir diğerine dayanılmaması gerektiğini belirtiyoruz. Biz bugünkü durumda devrimlerin gündemde olduğuna inanıyoruz"

SORU: Dünyadaki çelişkiler ve uluslararası durum hakkındaki düşüncelerinizi kısaca özetler misiniz?

CEVAP: Bu gün iki süper güç, ABD ve Sovyetler Birliği dünya halklarını daha fazla sömürebilmek, birbirlerinin elinden sömürge alanlarını alabilmek için yarışmaktadırlar. Bu yarışmada şimdilik birbirlerine karşı açıkça silah kullanmıyorlar ama bu gelecekte de böyle olacak demek değildir.

[...]P (M-L) iki süper gücün her ikisinin de dünya [...] ve İspanya halkının düşmanı olduğu [...]dır. Biz bu nedenle bu emperyalist güç[...]irisine karşı mücadele ederken kesinlikle bir diğerine dayanılmaması gerektiğini belirtiyoruz. Faşizmin ülkemizdeki uygulayıcısı oligarşi, bu işi ABD emperyalistlerinden gördüğü destekle gerçekleştirmektedir. Biz oligarşi ve yanki emperyalizmine karşı mücadele etmekteyiz. Sovyet sosyal-emperyalizminin sözde destek olma çabalarıyla da mücadele etmek gerektiğine inanıyoruz. Sırtını Sovyetlere dayamış olan revizyonist parti yöneticileri ise, ABD emperyalizmine karşı bile mücadele etmeyi düşünmüyor. Karillo da geçenlerde NATO'ya ve AET'ye karşı olmadığını açıkça belirtti.

Bugün tüm Avrupa'daki kapitalist ülkeler büyük bir ekonomik kriz içindedirler. Ve bu ekonomik kriz giderek derinleşmektedir. Bu durumun çözümü için değişik alternatifler düşünülebilir. Devrim, emperyalist savaş, faşist darbeler. Biz bu günkü durumda devrimlerin gündemde olduğuna inanıyoruz.

Son senelerde Avrupa'da işbaşına gelen Sosyal-Demokrat hükümetlerin giderek sağa kaydığını görüyoruz. Önümüzdeki sene yapılacak seçimlerde bir çok Sosyal-Demokrat hükümetin Hıristiyan Demokratlar'la yer değiştirme olasılığı oldukça kuvvetlidir. Yükselen ekonomik krizin yükünü emekçi sınıfların üstüne yıkabilmek için, emekçiler üstündeki baskının artacağı açıktır.

"Bugünkü konumuyla AET üçüncü bir süper güç durumunda değildir. Biz hiç bir zaman bu emperyalist gücün de desteklenmemesi gerektiği düşüncesindeyiz"

SORU: AET hakkında ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Bugünkü konumuyla AET üçüncü bir süper güç durumunda değildir. Fakat kapitalizmin eşitsiz gelişimi nedeniyle, daha fazla Avrupa ülkesinin katılmasıyla da, AET'nin ilerde bir üçüncü süper güç olarak ortaya çıkma ihtimali de vardır. Biz hiç bir zaman bu emperyalist gücün de desteklenmemesi gerektiği düşüncesindeyiz.

"Kendi öz gücümüz; Halkın silahlı öz gücü, İspanya'da devrimin ve bağımsızlığın tek garantisidir"

SORU: Savaş tehlikesine karşı düşünceleriniz nelerdir?

CEVAP: İspanya Avrupa'da en fazla devrime gebe olan ülkedir. Biz ülkemizde emperyalizmin varlığına son verip, emperyalizmin uşaklarını alaşağı ettiğimizde, her türlü yabancı saldırıya karşı koyabilecek güçlü bir Halk Hükümetine kavuşacağız. Ülkemizin bağımsızlığını en iyi koruyacak olan güç; Halk Hükümetidir.

İlk hedefimiz faşizmi, onun temsilcisi oligarşiyi devirmek, onun desteklediği yanki emperyalizminin hegemonyasına son vermektir. Bunu gerçekleştirmeye çalışırken, ne Sovyetler Birliği'ne ne de başka bir kapitalist-emperyalist Avrupa ülkesine dayanmayacağız.

Kendi öz gücümüz; halkın silahlı öz gücü, İspanya'da devrimin ve bağımsızlığın tek garantisidir.

(DEVAM EDECEK)

Hollanda'da Filistin kurtuluş mücadelesini destekleme yürüyüş ve toplantısı yapıldı

ZAFERE KADAR DEVRİM!

> "Dünya halkları; Cesur olun, savaşmaya cesaret edin, güçlüklere meydan okuyun ve dalga dalga ilerleyin; İşte o zaman bütün dünya halkların olacaktır. Canavarların hepsi yokedilecektir
>
> MAO ZEDUNG

29 Ocak 1977 de, Amsterdam'da (Hollanda) tertiplenen "Filistin Kurtuluş Mücadelesini Destekleme" yürüyüşü ve kapalı salon toplantısı militan bir enternasyonal dayanışma örneği oldu.

Amsterdam'daki yabancılardan İranlılar (CIS-Iran Öğrenci Birliği), İspanya'lılar (FRAP- Anti-Faşist Halk Cephesi), Portekizliler (PKP-R; Yeniden Örgütlenmiş Portekiz Komünist Partisi), Etyopyalı öğrenciler, Amsterdam İşçi Derneği (A.İ.D) ve Amsterdam ve Almanya'dan Halkın Kurtuluşu sempatizanları miting ve yürüyüşe katıldılar.

Miting sırasında bir çok dilden atılan sloganlar arasında sık sık, Türkçe "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Filistin" sloganı duyuluyordu.

Kapalı Salon Toplantısında CIS (İran Öğrenci Birliği)'li bir arkadaş ve Halkın Kurtuluşu sempatizanı bir arkadaş, Filistin sorunu ve iki süper devletin Orta Doğu'daki durum ve etkileri üzerinde görüşlerini belirttiler.

Toplantıda Halkın Kurtuluşu sempatizanı arkadaş şöyle konuştu:

"Yoldaşlar;

Filistin halkının gurur kaynağı olan Filistin Kurtuluş Örgütü savaşçıları;

Filistin halkı çok uzun bir zamandır emperyalizme ve emperyalizm uşağı siyonizme karşı başarıyla, kahramanca mücadele ediyor.

Filistin halkının önderi ve gurur kaynağı Filistin Kurtuluş Örgütü, kendisine sürekli olarak yöneltilen bütün saldırılara rağmen bağımsızlık bayrağını daha da yükseklerde dalgalandırıyor.

Halkın Kurtuluşu çizgisinden devrimciler de Türkiye'de, İşçilerin ve Köylülerin Bağımsız ve Demokratik Türkiyesi için yerli gericiliğe; emperyalizme ve özellikle iki Süper Devlet'e karşı; Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesi vermektedir. Bizler, Avrupadaki Halkın Kurtuluşu sempatizanları, Filistin Halkının "Zafere Kadar Devrim" mücadelesini bütünüyle destekliyoruz.

Yaşasın Filistin Halkının Zafere Kadar Devrim Mücadelesi!

Kahrolsun iki Süper Devlet!

Kahrolsun Siyonizm!

Yaşasın Dünyü Halklarının Birliği!

Yaşasın Filistin ve Türkiye Halkının Birliği!

Toplantıda Hollandalı ve İranlı devrimciler, Filistin Devrim ve mücadele marşları söylediler. Mesajlardan sonra, Almanya'dan gelen Türkiyeli devrimciler halk oyunları gösterisi yaptılar. (A-I.D) Amsterdam işçi Derneğinden bir devrimcinin söylediği halk türküleri ile toplantı sona erdi.

Toplantı ve yürüyüş; Amsterdam İşçi Derneği; A.R.C (ML);

Azanya Komitesi; Cineclub; CIS (İran Öğrenci Birliği);

FRAP (İspanya Anti-faşist Halk Cephesi);

Gerakan Pattimura;

Iran Komitesi; Lsk. Amsterdam; Namibya Çalışma grübü; Portekiz Komünist Partisi (R); gibi örgüt ve kuruluşlar tarafından düzenlenmiştir.

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Adana Cezaevi'nde tutuklu bulunan PTT işçisi Mustafa Kaya, Yeni Haber İş Adana Şb. Başkanı Bekir Bahçeçi ve Sendika Personeli Şaban Kuş'un, yiğit proleter devrimci İ. Gökhan Edge'nin katledilmesi olayı ile ilgili açıklaması:

"İ. Gökhan Edge arkadaşın devrimci tavrı örnek, anısı önder olacak bize. Şunu biliyoruz ki, faşizme karşı mücadele etmedikçe faşizm gerilemez, aksine daha da azgınlaşır"

Biz aşağıda imzaları bulunan devrimciler, birbuçuk ay kadar önce MİT'iş kencehanelerinde öldürülen İ.Gökhan Edge davası ile ilgili olarak Adana Kapalı Cezaevinde tutuklu bulunuyoruz.

23.11.1976 günü saat 06.00'da 30-40 kadar silahlı polis İ.Gökhan Edge Mustafa Kaya ve Şaban Kuş un birlikte kaldığı evi arama kararı olmadan bastı. İ.Gökhan Edge o gece eve gelmemişti.

Evin altı üstüne getirildi. Polisler, küfrederek bizleri arabaya bindirdiler. Evdeki, kitapçılarda serbestçe satılan kitaplarımızı, dergi ve gazeteleri hatta günlük Vatan, Cumhuriyet Gazetelerine kadar toplayıp alarak I. Şubeye götürdüler.

Biraz sonra, "ikna metodları" kullanılan bodrumda istihbarat yetkilileri ile karşı karşıyaydık. Önce tekme, yumruk, küfürle saldırdılar. Arkasından 3-4 saat süren falakaya yatırdılar. Sonra tabana dökülen toprak üzerinde sırtımıza bindiler.

Soruşturmayı Ertan isminde bir MİT yetkilisi yönetiyordu. Onun yanısıra ismini bilmediğimiz dört diğer MİT görevlisi ile I. Şube komiserlerinden Ümit katıldı.

"Hangi örgütte bağlısınız?", "Neden üç kişi (Mustafa Kaya, İ.Gökhan Edge, Şaban Kuş) bir evde kalıyorsunuz?", "Lise mezunu olduğunuz halde niye işçilik yapıyorsunuz?", "İsmail'i yakaladık. Şimdi Diyarbakır'da ne zaman evden çıktı?", "Size bu kitapları kim okuyun diyor?", "Sendika Başkanı Bekir Bahçeci size hiç bu kitaplardan veriyor mu?" "Sendikaya hangi gazeteler alınıyor?" gibi sorular soruyorlardı üst üste.

Dediklerini "paşa paşa" kabullenmezsek sağ çıkmamızın mümkün olmadığını sık sık belirtmek gereğini duyuyorlardı. O gece ayrı ayrı nezarethanelere gönderildik. Aynı işlem ikinci gün de devam etti. Üçüncü gün ayrı arabalarla Diyarbakır'a gönderildik. Yolda küfür ederek arabadan aşağı bir uçuruma atmakla tehdit ettiler. Gece Diyarbakır'a vardık. Gider gitmez bizi götürenler, oradakilere "misafirlerle ilgilenin" dediler. Burada da tekme, yumruk, falaka ve çeşitli işkenceler uygulanda. "Gelin İ.Gökhan'ın halini görün" dediler. İ. Gökhan'ın bulunduğu odaya götürdüklerinde, işte sizi de bu hale sokarız kırk saat elektrik verince Allahı şaştı" dedi birisi.

İ.Gökhan tanınmaz hale gelmişti. Bütün vücudu şiş içindeydi. Her tarafı morarmıştı. Ayakkabı dar geldiğinden yalınayak betonda duruyordu. Konuşacak hali kalmamıştı.

İki gün önce Diyarbakır Tıp Fakültesi'nde çıkan olaylarla ilgili olarak CHP Milletvekili Hasan Değer'in iki yeğeni, ve Mehmet Deniz ile Tacettin adında dört öğrenciye de işkence ederek İ.Gökhan'ı gösterdiler. Kendilerinin de bu hale gelebileceği hatırlatılıyordu. "Gelsin de sizi Hasan Değer kurtarsın, onu da bu hale sokarız" diyorlardı döverken. Diyarbakır'da bu işkenceleri, Muammer isminde bir şef, İsmet adında bir komiser ve adını bilmediğimiz bir başkası, "sivil asker" uyguluyorlardı. O gün bir eczacı getirerek, İ.Gökhan'ın yanına götürüp ilaç verdiler. O gece ayrı ayrı karakollara gönderildik.

Sabahleyin tekrar getirildik. İ.Gökhan'ın durumunun ciddileşmesi üzerine, şef Muammer, güvenilir bir doktor için bir polis görevlendirdi. Bir saat sonra Nuriye isminde bir bayan doktor gelerek İ.Gökhan'ın bulunduğu odaya girdi. Doktor çıktığında "hastaneye yatırılması" gerektiğini söyledi. Muammer adlı işkenceci köpek ise "Ne hastanesi, gebersin de komünistler anlasın polisin neler yapabileceğini" dedi.

O gün bizi tekrar Adana'ya getirdiler. Ayrı ayrı karakollara götürülerek betona tabanına su dökülen nezaretlerde bekletildik. Bu bir haftalık süre içinde hiçbir yakınımızla görüştürmediler.

29.11.1976 günü gece nöbetçi mahkemeye çıkartılarak tutuklandık. Aynı mahkemede işkence ile öldürülen İ.Gökhan Edge arkadaşımız için de gıyabi tutuklama kararı verildi.

ADANA KAPALI CEZAEVİNDEN ŞABAN KUŞ VE MUSTAFA KAYA

Ben haberleşme işkolunda kurulu bulunan Yeni Haber-İş Sendikası'nın Adana Şube Başkanı'yım.

Sendikamızın Merkez Yönetim Kurulu toplantısına katılmak üzere Ankara'da bulunduğum bir sırada devrimci arkadaşımız İ. Gökhan Edge'nin öldürüldüğünü basından öğrendim. Adana'ya geldiğimde sendikamız personeli Şaban Kuş ve üyemiz PTT işçisi Mustafa Kaya'nın tutuklandığını öğrendim.

6.12.1976 günü sendikadan akşam üzeri aşağı indiğimde, kapıda I. Şube polislerinin beklediğini

De.sa.7.sü.5'de

"Bağımsız Türkiye" Dergisinin İstanbul'da Yapılan "Faşizmi, Siyasî Cinayetleri, İşkenceleri Protesto Mitingi"ni Değerlendirmesi Üzerine

"Bağımsız Türkiye" Dergisi mitingin tertiplenmesi ve değerlendirmesiyle ilgili olarak şunları yazmaktadır:

"... Bizim karşılığımız şu oldu: Tüm demokratik örgütlerin katılacağı bir anti-faşist mitinge varız. Bütün kapıları çalalım en geniş katılmayı sağlayalım. Bu faşizmi protesto mitingidir. Hedef şaşırtmak isteyen ve dikkatleri halkımızın asıl düşmanı olan ABD emperyalizminden NATO'dan başka yöne çekmeye yeltenen olursa biz buna kesinlikle karşı çıkarız" dedik. "Halkın Kurtuluşu"nu temsil eden arkadaşlar mitingin tüm anti-faşist çevre ve kuruluşları kapsaması için asıl hedefinden saptırılmaması konusunda bizimle görüş birliğine vardılar. Ve mitingde kararlaştırılanların dışında slogan atması mümkün ekiplere karşı bizimle birlikte karşı duracaklarını söylediler. Koşullar göz önünde tutulursa "Halkın Kurtuluşu" grubunun genellikle dürüst davrandığı söylenebilir... Ancak Gökalp Eren'in konuşması daha çok "Halkın Kurtuluşu" çizgisinin propagandası niteliğini taşıyordu. Ki böyle bir mitingde bu bizce yersizdi. Burada doğru davranış başlangıçtaki sekterlikten uzak, birleştirici tutumu sürdürmektir." (sayı 8)

Gerçekleri bazı kelime oyunları ile tersyüz eden bu yazı "TEP"in sosyal-emperyalizm olgusunu red eden, sosyal-faşistleri de anti-faşist gören orta yolcu siyaseti açısından ele alındığında;

a- Halkın Kurtuluşu'nun sosyal-faşistlerle de mitinge çağırmayı kabullendiği,

b- Hatta bunun gerçekleşebilmesi için Sovyet sosyal-emperyalizmini hedef alan propaganda ve ajitasyonda bulunmamayı ve bağımsız siyasi propaganda ve ajitasyon yapmamayı da kabullendiği sonuçlarına varmaktadır. Bütün bunlar gerçeği yansıtmamaktadır.

Halkın Kurtuluşu kampanya boyunca faşistlerin ve sosyal-faşistlerin tecritini esas almış, ittifaklarını bu temel üzerinde gerçekleştirmeye çalışmıştır. Yine buna bağlı olarak sosyal-faşistlerin saflarına çekmeye çalıştıkları orta yolcu akımları kazanma veya tarafsızlaştırmaya yönelik bir yol izlenmiştir.

"TEP"le yapılan ilk görüşmede ve daha sonra "SP"nin de katılmasıyla yapılan üçlü toplantıda sosyal-faşistlerin çağrılmıyacağı açıkca belirtilmiştir. Bu görüşmenin sonucunda şu grupların çağrılması ile yeni bir toplantının yapılması kararı alınmıştır. (Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Gücü, Halkın Sesi, Devrimci Gençlik, TBP) Bu da "TEP"in kelimelerin arkasına gizleyerek söylemeye çalıştığı gibi sosyal-faşistlerin de katılmasının sağlanması gibi bir meselenin olmadığını göstermektedir.

"Bağımsız Türkiye" Dergisi, Halkın Kurtuluşu'nun propaganda ve ajitasyonun özellikle mitingin düzenleniş nedeni olan, "faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto" temeli üzerinde yoğunlaştırılması görüşünü çarpıtarak, "tüm anti-faşist çevre ve kuruluşları (TEP in bakış açısıyla Sovyet sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçisi sosyal-faşistleri de H.K.) kapsaması için asıl hedefinden saptırılmaması" şekline sokmuştur. Oysa, Halkın Kurtuluşu görüşmeler boyunca "propaganda ve ajitasyonda serbestlik eylemde birlik" ilkesini savundu. Sağlıklı bir ittifakın kurulabilmesinin, halkın saflarındaki tüm siyasi güçlerin katılımının sağlanmasının en doğru ve tutarlı çözüm yolu buydu. Bu ilke kabul edilmeyince şu temel üzerinde bir ittifak gerçekleşti. Herkes kendi bağımsız siyasetini yansıtan pankartlar taşıyabilecek, konuşmacılar bağımsız siyasetlerinin propagandasını yapacaklar, atılacak sloganlar ortak olacaktı. (Bu sloganların içinde Sovyet sosyal-emperyalizmini hedef alan sloganlar yoktu. NOT: Bu ittifakın değerlendirmesi, olumlu ve olumsuz yanlarının tespiti, kampanyanın bütününün değerlendirilmesi içinde yapılacaktır.) Nitekim Halkın Kurtuluşu, pankartlar ve konuşmasında bağımsız siyasetini yansıtmış, slogan konusunda da belirlenen tespitin dışına çıkmamıştır. Oysa tam da bu noktada "TEP" sözünde durmayarak kendi sloganlarını atmıştır.

"Bağımsız Türkiye" Dergisinin gerçeği yansıtmayan bir iddiası da; "Ve mitingde kararlaştırılanların dışında slogan atması mümkün ekiplere karşı bizimle birlikte karşı duracaklarını söylediler." sözlerindedir. Biz, "TEP" ve "Halkın Gücü"ne, mitingde bizim dışımızdaki grupların atacağı sloganlara karşı şiddet kullanılamıyacağını, böyle bir şey yapıldığında bizim doğrudan müdahelede bulunacağımızı bildirdik. Bu konuda olumlu bir karar alınmazsa mitingin birlikte yapılamayacağını söyledik. Bunun üzerine bağımsız slogan atanlara müdahale edilmemesi noktasında ortak tavır belirlendi. Ve "TEP"te bu konuda kesin söz verdi. Şimdi ise Dergisinde bunların tam tersini yazıyor.

"BAĞIMSIZ TÜRKİYE" DERGİSİ GERÇEKLERİ NİÇİN TERS-YÜZ EDİYOR?

"TEP"in Istanbul'da düzenlenen mitinge katılmakla attığı olumlu bir adımın hemen ardından geriye bir adım atma çabası sosyal-emperyalizmle uzlaşmaya yatkın orta yolcu siyasetinden kaynaklanmaktadır. "Bağımsız Türkiye" Dergisi'nin "ayrı ayrı çevrelerden bazı kimseler" dediği sosyal-emperyalist uşaklarının etkisi altında kalması ve onlara hoş görünmek kaygısıyla gerçekleri çarpıtması son derece hatalı bir davranıştır. Sosyal-emperyalist uşaklarının estirdiği rüzgara göre dümen kırmak sosyal-emperyalizmin ve uşaklarının işine yarar. Eğer "TEP" söylediği gibi faşizme ve emperyalizme karşı mücadele etmek istiyorsa, sosyal-emperyalizmle ve sosyal-faşizmle uzlaşma düşüncesini bir yana bırakmalıdır. Çünkü, hiç bir emperyalistle karşı mücadele başka emperyalistlerle uzlaşarak, onlara dayanarak yürütülemez.

İSTANBUL'DA TÜMAD-DER ve İSTANBUL TABİBLER ODASININ DÜZENLEDİĞİ «İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULSUN» KONULU TOPLANTI YAPILDI

5 Şubat günü Tabibler Odası'nda yapılan toplantıya 500'e yakın devrimci demokrat ve yurtsever katıldı.

Toplantıda Istanbul Hukuk Fakültesi'nden Profesör Dr.Öztekin Tosun, Türkiye Yazarlar Sendikası adına Adnan Özyalçıner, Istanbul Barosu adına Av. Demir Özlü ve işkence gören iki yurtsever, Istanbul Tümad-Der adına İnci Ataberk, Tabibler Odası adına da Dr.Metin Tamer birer konuşma yaptılar. Konuşmalarda işkence ve her türlü zulmün halkın mücadelesini bastırmak amacıyla yapıldığı belirtildi.

GÖKHAN EDGE'NIN FAŞIST KATILLER TARAFINDAN KATLEDILMESI ÜZERINE GAZETEMIZIN BAŞLATTIĞI KAMPANYANIN BIR PARÇASI OLAN ANKETIMIZIN SORULARI:

1) SANIKLARA IŞKENCE UYGULANABILIR MI? I.GÖKHAN EDGE'NIN IŞKENCEYLE ÖLDÜRÜLMESI ÜZERINE IŞKENCECILER HAKKINDA NE GIBI YASAL IŞLEMLER YAPILMALIDIR?

2) BUGÜNE KADAR IŞKENCECILER HAKKINDA HIÇBIR IŞLEM YAPILMAMASINI, IŞKENCECILERIN EN SORUMLU "GÜVENLIK GÖREVLERINI" SÜRDÜRMELERINI, HATTA TERFI ETTIRILMELERINI NASIL KARŞILIYORSUNUZ?

3) IŞKENCE VE CINAYETLERIN TEMELINDEKI NEDENLER NELERDIR? GERÇEK SORUMLULAR KIMLERDIR?

4) IŞKENCELER KARŞISINDA SUSKUNLUK OLAGAN MIDIR? IŞKENCE UYGULAMALARINA SON VERMEK IÇIN HANGI TEDBIRLER ALINMALIDIR? BU TEDBIRLERIN ALINMASINI SAGLAMAK IÇIN NELER YAPILMALIDIR?

5) FAŞIST CINAYETLERIN VE IŞKENCELERIN BU KADAR YOGUNLAŞMASINDA CHP'NIN "GEÇMIŞE SÜNGER ÇEKME" ADI ALTINDA FAŞISTLERLE UZLAŞMA, IŞKENCECILERDEN HESAP SORULMASINI ENGELLEME SIYASETININ ETKISI NEDIR?

Hollanda'da Faşizmi, siyasi cinayetleri, işkenceleri protesto kampanyası sürüyor

* Hollanda'da kampanya Türkiyeli devrimci ve yurtsever işçilerin toplandığı Amsterdam İşçi Derneği (AİD) tarafından yürütülüyor.
* Kampanya ile ilgili olarak 4 ayrı dilde hazırlanan afişler Amsterdam, Utrecht, H.Demboch ve Rotterdam şehirlerine asıldı.
* Rotterdam şehri, enternasyonal dayanışmanın seçkin bir örneğini veren Komünist İşçi Örgütü-KAO üyeleri tarafından afişlendi.
* Hollandaca ve Türkçe basılan bildiriler dağıtıldı ve yüzlerce imza toplandı.
* Hollandalı birçok kuruluş İ.Gökhan Edge'nin hunharca katledilmesini protesto için faşistlerin elebaşısı S.Demirel'e protesto mektupları yazdılar.
* Hollanda'daki anti-faşist basın ve yayın organları da kampanyaya ilgi gösterdiler. Haftalık iki gazete tarafından Türkiyeli devrimcilerle Türkiye'de faşizm ve İ.Gökhan'ın öldürülüşü ile ilgili ropörtaj yapıldı. Amsterdam radyosu da bir cumartesi programında bu konu ile ilgili bir ropörtaj yayınladı.

HOLLANDA GENÇLİK MERKEZİ Gökhan Edge'nin katlini protesto ediyor

jongeren advies centrum amstel 30 amsterdam telefoon 020_242949 datum jan. 1977

jac

SÜ LEYMAN DEMIEL
BÜyük Millet Mecledi
ANKARA
Turkije

The Youth Advice Centre have heard about the fascist murder on Ismaîl by the Turkish police. The Youth Advice Centre is the biggest social work Organisation in our country. Our staff consists of a large number of lawyers, psychologists and social workers. We are fully subsidied by the Dutch government that does mean, that it does support not only in words progressive institutions and tendencies.
By this we want to protest very vehemently against the torturing and killing of Ismaîl and want to underline that the so called progressive government of Turkey never can tolerate or even stimulate the increasing bad developments we heared from Turkey in the western press.

Youth Advice Centre, Amsterdam

AMSTERDAM İŞÇİ DERNEĞİ BAŞKANI KAZIM DEMİR

Proleter devrimci İsmail arkadaşın mücadelesinden korkan faşist katiller onu öldürmekte çareyi gördüler. Aslında katiller sonlarını da hazırlıyorlar. İşçi sınıfı ve halkımız işkencecilerden hesap soracaktır. Vietnam'da, Kamboçya'da ve diğer bir çok yerde olduğu gibi. Biz bugün yapılan işkencelerin devletin, ordunun polisin kontrolü altında yapıldığına inanıyoruz. Bu kurumlar tamamen burjuvazinin, patronların, ağaların elindedir. Bu nedenle de yasalar, masalar onların emrettiği biçimde uygulanır, yazıldığı biçimde değil. Bu gün yurtseverler, demokratlar, halkımızın mutluluğundan yana olan tüm kişi ve kuruluşlar işkencelere karşı çıkmazlarsa yarın sıra onlara geldiğinde hiç şaşmasınlar. Günümüz şartlarında en iyi mücadele, aktif olarak işkencecilere karşı mücadele vermektir. Biz Halkın Kurtuluşu'nun verdiği mücadeleyi sonuna kadar destekliyoruz.

İşkencecilere karşı susmak işkencecilerle yandaşlık anlamına gelir. İşkencecilere karşı en geniş halk kitleleri harekete geçirilmelidir. Revizyonistlerin işkenceler karşısında takındığı tavır, işkencecilerin ekmeğine yağ sürüyor.

CHP'nin işkencecilerle uzlaşma ve karşı çıkmaması doğaldır. Eğer CHP aktif olarak işkencelere karşı çıksa idi, "geçmişe sünger çekme" yerine işkencecilerden hesap sorulması gerektiğini savunsaydı, ve bunu uygulasaydı elbetteki işkenceciler bu kadar ileri gidemezlerdi. CHP yönetimi bu tutumuyla işkencecilerle yandaş oluyor. CHP'nin tabanı yöneticilerine gereken cevabı verecektir.

KAHROLSUN İŞKENCECİLER!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

GREVCİ SİSAG İŞÇİLERİ:

"Katliamların teker teker hesabı sorulmalıdır"

İşkencelerin önlenmesi mücadelesinde ilk hedef, işkence yuvalarının dağıtılması ve işkencecilerin cezalandırılması olmalıdır. MİT, kontr-gerilla ve diğer işkence yuvaları dağıtılmalı, katil işkenceci ve polisler derhal tutuklanmalı, katliamların teker teker hesabı sorulmalıdır.

Bunun için devrimci, demokrat ve yurtseverlerin en geniş birliğinin sağlanması, tüm demokratik kuruluşların etkin mücadelesi ve aktif kitle eylemlerinin yükseltilmesi gereklidir.

ÇALIÖZÜ KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

" Halka yapılan zulüm, işkence ve siyasi katliamların gösterdiği gibi düzen halktan yana değildir"

Revizyonistler ve reformistler de halkın mücadelesinden korkuyorlar. Tutarlı bir anti-faşist olmayan orta burjuvazinin üst kesiminin yönetimindeki CHP, bu nedenle faşizmle uzlaşıyor. O "geçmişe sünger çekme" adı altında, mücadelede can veren halkımızın birer parçası olan devrimcilerin kararlı mücadelesini unutturmak için bu şekilde davranıyor.

Tüm devrimcileri kampanya çalışmalarını değerlendirmeye çağırıyoruz

HALEN SÜRMEKTE OLAN KAMPANYAMIZIN DENEYLERININ BIRIKTIRILMESI, ORTAK SONUÇLARIN ÇIKARTILMASI ÖNÜMÜZDEKI MÜCADELELERE IŞIK TUTMASI AÇISINDAN BÜYÜK ÖNEM TAŞIMAKTADIR.

TÜM DEVRIMCILERI KAMPANYA SÜRESINDEKI MÜCADELELERI DEĞERLENDIRMEYE ÇAĞIRIYORUZ:

KAMPANYA ÇALIŞMALARI NASIL YÜRÜTÜLDÜ?

ÇEŞITLI HALK KESIMLERI KAMPANYAYI NASIL KARŞILADI? OLUMLU VE OLUMSUZ ÖRNEKLER NELERDIR?

HANGI SINIFLARIN, ONLARIN SALDIRGAN ÖRGÜTLERININ, REVIZYONISTLERIN OPORTONIST AKIMLARIN KAMPANYA KARŞISINDA TAVRI NE OLDU?

ÇALIŞMALARDA YAPILAN HATALAR, BU HATALARDAN ÇIKARTILAN DERSLER NELERDIR?

ÇIKARTILAN SONUÇLAR YENI MÜCADELELERE NASIL IŞIK TUTUYOR?

"Devrimci Gençlik" Dergisi ve "Kurtuluş" Sosyalist Dergi

Sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme hizmet eden ortayolcu siyasetlerini terk etmelidirler

Ülkemizde, sınıf mücadelesinin sertleşmesi, keskinleşmesine bağlı olarak çeşitli siyasi akımların, örgütlerin ve çevrelerin, hangi sınıf ve kesimlerin temsilcisi oldukları, kimin çıkarlarına hizmet ettikleri pratik içinde takındıkları tavırlarla net olarak ortaya çıkmakta, saflar daha da belirginleşmektedir. Kişiler, akımlar, örgütler için en güvenilir ve şaşmaz mihenk taşı olan sınıf mücadelesi, bugüne kadar hangi yolun yolcusu olduklarını göz alıcı, "keskin", "marksist" laflar ve sloganlar arkasında gizlemeye çalışanların da gerçek yüzlerini bütün çıplaklığıyla gösteren ayna olmaktadır.

Gelişen mücadele, son TÖB-DER mitingi ve sonrasının gelişmeleri çarpıcı bir örnektir -bugüne kadar marksizm-leninizmle, başını sovyet revizyonizminin çektiği modern revizyonizm arasındaki mücadelede bir "üçüncü yol" peşinde koşan, iki sandalye arasında oturmaya gayret eden orta yolcuların, pratikte modern revizyonizmin değirmenine su taşımak, onun güçlenmesine hizmet etmek anlamına geldiğini bir kere daha doğrulamıştır. "... yapılacak tek şey, ya burjuva, ya da sosyalist ideoloji arasında seçim yapmaktır. Başka yol yoktur. (Çünkü insanoğlu bir 'ideoloji' yaratmamıştır, ve üstelik sınıf çelişkileriyle bölünmüş olan bir toplumda, sınıf niteliği taşımıyan ya da sınıflar üstü bir ideoloji olamaz.) Onun için, sosyalist ideolojiyi herhangi bir biçimde küçümsemek, bu ideolojiye azıcık olsun sırt çevirmek, burjuva ideolojiyi güçlendirmek anlamını taşır." (LENİN)

İdeolojisi, "Bir uzlaştırma", "proletaryanın çıkarlarını küçük burjuvazinin çıkarlarına bağımlı kılma" olan orta yolculuk küçük burjuvazinin istikrarsız iktisadi durumunun ideolojik alanda yansımasıdır.

Küçük burjuvazi, bir yanıyla küçük mülk sahibi olmasından ötürü sömürücü hakim sınıflara, kendi işgücünü harcayarak üretimde bulunduğundan bir yanıyla da proletaryaya yakındır. Bu yapısından ötürü, siyasi kaypaklık, dağınıklık, direnme gücü eksikliği, güçlü olanın arkasına takılma, büyük heyecandan, umutsuzluğa kapılma v.b. özellikler taşır. Emperyalizmin ve işbirlikçi hakim sınıfların azgın sömürü ve baskısına dayanamıyarak gözülen, dağılan (büyük bir bölümü elindeki avucundakini de yitirerek proletaryanın saflarına katılır. Ancak çok küçük bir bölümü zenginleşir, palazlanır.) bir sınıf olan küçük burjuvazi "aşırı bir ihtilalciliğe kolayca" geçer, ama "tutarlı, örgütlü, disiplinli ve sağlam bir tutum" benimseyemez." "Bu çeşit ihtilalciliğin (küçük burjuva ihtilalciliği-H.K.) istikrarsızlığı, kısırlığı, boyun eğişe, uyuşukluğa, boş fantaziye ve giderek 'moda olan' şu ya da bu burjuva eğilimine karşı 'kudurgan' bir hayranlığa bile dönüşebilme özelliği bütün bunlar herkesçe bilinir." (LENİN)

Ülkemizde, emperyalizmin ve işbirlikçi hakim sınıfların sömürü ve baskısı karşısında iflasa ve yıkıma sürüklenen, her geçen gün artan sayıda proletaryanın saflarına katılan küçük burjuva kitlelerin, marksizm-leninizme duydukları sempati ve güven artmakta, devrimci mücadeleye katılmaktadırlar. Taşıdıkları sınıfsal özelliklerin yanısıra modern revizyonizmin ihanetine duydukları tiksinti ve yarattığı ideolojik karışa yüzünden dürüst ve iyiniyetli devrimci eğilimler taşıyan küçük burjuva unsurlar marksizm leninizme ters düşen, çeşitli burjuva ve küçük burjuva akımların etkisine kapılmaktadırlar.

Ülkemizde de, 1971 öncesinde şekillenen, Türkiye devrimci hareketine o zamana kadar damgasını vuran reformizme ve revizyonizme duyulan tepki temelinde yükselen devrimci hareketlerin gelişimi de bu yolu izlemiştir. Halka ve devrime bağlı, dürüst ve yiğit devrimciler, reformizme ve revizyonizme karşı nefretle dolu olmalarına rağmen, sosyal yapılarının, marksizm-leninizmi kavrayışlarındaki eksikliklerinin sonucu, bir çok konuda (parti, işçi sınıfının öncülüğü, ittifaklar sorunu, silahlı mücadeleyi ele alış tarzı, dünyanın tahlili vb.) reformist ve revizyonist görüşlerin etkisi altında kalmışlardır. Proleter devrimciler, 1971 mücadele dönemini olumlu ve olumsuz yanlarıyla bir bütün olarak değerlendirmek ve marksizm-leninizmin yol gösterici olduğunu, olumlu yanları derinleştirme, hatalardan ve yanlışlardan ders çıkarma yolunu seçmişlerdir.

Bugün orta yolcu bir siyaset izlemekte olan siyasi akımların, özellikle Devrimci Gençlik Dergisi ve Kurtuluş Sosyalist Dergi'nin temsil ettiği görüşlerin 1971 mücadelesini ele alışları daha farklı olmuştur. Devrimci Gençlik Dergisi, geçmişin "sol" yanlarına da sözde sahip çıkarken, Kurtuluş Sosyalist Dergi reformist ve revizyonist yanlarına kararlılıkla sahip çıkma ve derinleştirme yolunu seçmiştir.

Bu iki derginin görüşlerini savunan arkadaşların, bugün marksizm-leninizmle, Sovyet sosyal-emperyalistlerin başını çektikleri modern revizyonizm arasındaki mücadeleye ülkemizde T"K"P, "TSİP" v.b. Sovyet işbirlikçisi sosyal-faşistlerle, proleter devrimciler, yurtseverlere karşı takındıkları tavırların temeli, kabaca koyduğumuz bu şekillenmelerinin bir sonucudur. Bu dergilerde, lafta modern revizyonizme karşı mücadele, "T"K"P", "TSİP" revizyonistleri ile mücadeleden vb. söz etmektedirler. Onların pratikte izledikleri yolun bunun tam tersi olması bir yana, bu noktada, her iki dergide de farklı tonlarda olmasına rağmen, orta yolcu anlayış kendini göstermektedir. Devrimci Gençlik Dergisi; "Sovyet revizyonizmi", "Sovyetler Birliği'nde revizyonist diktatörlük vardır.","revizyonizmin iktidar olması burjuvazinin iktidar olması demektir" v.b. sözleri bol bol tekrarlamasına rağmen, hemen arkadan "Çin revizyonizmi", "Maoculuk" vb. sözlerle marksist-leninist partilere, marksizm-leninizme kara çalmaya girişmeyi ihmal etmiyor. AEP, ÇKP gibi marksist-leninist partilerin öncülüğünde, dünyanın bir çok ülkesindeki gerçek marksist-leninistlerin, marksizm-leninizmin saflığını korumak, modern revizyonizmin karşı-devrimci, marksizm düşmanı yüzünü açığa çıkartmak için başlattıkları ve kararlılıkla sürdürdükleri mücadeleyi, Kruşçev-Brejnev hainlerinin ve işbirlikçilerinin yapmaya çalıştıkları -ama başaramadıkları- gibi "Sovyetler Birliği'nin Çin'e yaptığı yardımı kesmesi ve Çin'deki teknisyenlerini geri çekmesi"nin sonucu olarak gösterme çabasına giriyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri ile işbirlikçilerinin, ihanetlerini gizleyebilmek amacıyla başvurdukları bu karşı-devrimci propagandayı tekrarlamayı ihmal etmeyen Kurtuluş Sosyalist Dergi ise, daha da ileri giderek sosyal-faşistlerin dilini kullanarak "Maoculuk" teranelerini tekrarlamaktadır.

> "Oportünistlere karşı uzlaşmacı bir tutum takınmakta ısrar eden herkes, oportünizmin batağına saplanmaya mahkumdur."

Bu dergileri çıkaran arkadaşları, bütün yalpalamalarına, pratikte birçok olayda görüldüğü gibi sosyal-faşistlerle itti - fak halinde davranmalarına rağmen ; dergilerinde Sovyet revizyonizmine, T"K"P, TSİP v.d. revizyonistlere karşı "mücadele" sözleri etmeye iten, bu dergilerin görüşlerini savunan birçok iyiniyetli, dürüst devrimcinin, yurtseverin Sovyet sosyal-emperyalizminin ve işbirlikçilerinin hain, marksizm-leninizm düşmanı tezlerinden ve tavırlarından nefrine" rağmen, revizyonistlerin kokuşmuş birçok yanını görmekte ve tepki duymaktadırlar.

Sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi sosyal-faşistler, ilkesiz, oportünist karakterlerine uygun olarak; küçük burjuva ihtilalciliğin orta yolcu, istikrarsız, cereyanları göğüslemede zayıf yanlarına hitap ederek; onların maceracı yanlarına sözde karşı çıkar gibi görünüp, pratikte zaman zaman kışkırtarak, onları, yedeklerinde tutmaya özel bir çaba harcamaktadırlar. Dergilerinde aşırı muhabbet gösterileri yaparak (Örneğin: Proleter devrimcilerin, yurtseverlerin işkence tezgahlarında katledilmesine ağızlarını açmayan İGD'li beslemelerin İYÖD başkanı Paşa Güven'in tutuklanmasını 'insanlık dışı" bulduklarını büyük harflerle yazmaları, bu hesaplarının sonucudur. "İlerici Yurtsever Gençlik" sayı 29.), proleter devrimcileri, yutrseverleri sokmamak için polisle işbirliği yaptıkları

De.sa.7.

SOSYAL FAŞİZM DEMOKRASİNİN DÜŞMANIDIR

Modern revizyonizm ilk olarak ortaya çıktığında reformcu bir nitelik taşıyordu. Modern revizyonizm işçi sınıfı hareketi içinde sınıfa ihanet eden teslimiyetçi bir akımdı. Ancak Sovyetler Birliği'nin emperyalist bir ülke haline gelmesi, ekonomik, siyasi ve askeri yayılmasını bütün dünyada gerçekleştirmeye başlaması diğer ülkelerdeki revizyonist partileri de sosyal-emperyalizmin yayılma araçları haline getirdi. Modern revizyonist partilerin birçoğu Sovyetler Birliği'nin bu değişimine paralel olarak reformcu niteliklerini terkederek faşist partiler haline geldiler. Çünkü sosyalist Sovyetler Birliği sosyal-emperyalist bir nitelik kazandığında dünya gericiliğinin yeni ve güçlü bir merkezi oldu. Sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği ekonomik, siyasi ve kültürel olarak yayıldığı her ülkede kendi gericiliğini yeniden üretti. "Emperyalizm... söz götürmez bir biçimde genel olarak demokrasinin, bütün demokrasinin inkarıdır." İşte bu nedenle hemen her ülkede birçok modern revizyonist parti reformcu niteliğini terkederek faşist partiler olarak ortaya çıktı. Modern revizyonizm ipleri Sovyetler Birliği'ndeki efendilerinin elinde olan bir hakim sınıf ideolojisi haline geldi.

Ülkemizde de durum farklı değildir. Özellikle T"K"P ve TSİP başta olmak üzere birçok revizyonist akımın niteliğinin sosyal-faşist partiler haline gelmeleri ve Sovyet sosyal-emperyalizminin acentaları olmaları belirliyor.

Bugün birçok kimsenin gözleri ülkemizdeki revizyonistlerin kullandığı işçi sınıfı, sosyalizm, demokrasi vb. sözlerle karartılmıştır. Sosyal-faşist mihraklar iktidarı Amerikancı faşistlerin elinden almak, ülkemizi hem kendileri, hem de efendileri Rusya için bir sömürü cenneti yapmak amacıyla her türlü demagojiye dört elle sarılmaktadırlar. Bütün gerici burjuva akımlar gibi modern revizyonizm de halk için kutsal olan ne varsa onun arkasına gizlenmektedir. Sosyal-faşistlerin ağızlarındaki "sosyalizm" kelimesinin Hitler'in nasyonal-sosyalizminden tek farkı yoktur.

SOSYAL-FAŞİSTLER BU DEVLETİ VE ONUN KURUMLARINI YIKMAYI DEĞİL, ELE GEÇİRMEYİ HEDEFLİYORLAR.

Sosyal-faşistler iktidar mücadelesi içinde oldukları Amerikan emperyalizmi ve Amerikancı faşistlere karşı halkı harekete geçirebilmek için çeşitli demagojilere başvuruyorlar. Ama her demagojinin arkasında ilkesizlik ve marksizm düşmanlığı gün gibi ortaya çıkıyor. Sık sık kendilerinin marksist-leninist olduğunu söyleyen sosyal-faşistler marksizmin devlet ve devrim konularında en temel tezlerini bile bir çırpıda ters yüz ediyorlar. Özellikle devlet ve onun kurumları konularına yaklaşırken kendilerinin bir emperyalist gücün maşaları olduklarını, işçi sınıfı ve proleter devrimiyle uzaktan yakından ilgili olmadıklarını ispatlıyorlar.

Marksizm işçi sınıfının burjuvazi ve toprak ağalarına ait olan devleti ortadan kaldırmaksızın proletarya diktatörlüğünün bir aracı olan kendi devletini kurmaksızın devrimin zaferinin ve işçi sınıfının kurtuluşunun imkansızlığını en temel ilke olarak öngörür. Ama bu marksist ilke sosyal-faşistlerin iktidarı ele geçirme planlarına göre değildir. Çünkü sosyal-faşist karakter kazanmış modern revizyonizm için burjuva toprak ağalığı devletini yıkmak ve yerine proleter devletini geçirmek diye bir mesele yoktur. Onlar burjuva özlerine uygun olarak, bu hakim sınıflar devletini yıkmak değil, tersine kendilerine ve efendilerine hizmet edecek şekilde ele geçirmekten yanadırlar.

Amerikancı hakim sınıflara hizmet eden bir devlet mekanizması sosyal-emperyalizm uşağı sosyal-faşistlere de rahatlıkla hizmet edebilir.

Sosyal faşizmin mihrakı T"K"P'nin programı bu amacı hiçbir kuşkuya yer vermeyecek bir biçimde ortaya koymaktadır.

Sahte T"K"P'nin programı ordu konusunda şunları söylüyor:

"TKP, orduyu emperyalistlerin, NATO'nun, işbirlikçilerinin, militarist kliğin elinden kurtarmayı öngörür." (TKP Programı s.42)

T"K"P'nin komünizm adına söylediği bu sözler, marksizmin açık inkarıdır. Çünkü marksist devlet teorisine göre iktidarın esas unsuru ordudur. Ordu devlete hakim olan sınıfların besledikleri silahlı güçtür. Halk üzerindeki diktatörlüğün sürmesinin bir aracı hakim sınıfların elinden kurtarılamaz. Ancak yıkılır, dağıtılır ve yerine halkın silahlı güçleri konabilir. İşçi sınıfı iktidara yürürken hakim sınıfların ordusuna bel bağlayamaz. Bu konuda Lenin şunları söylüyor.

"Öte yandan bir tek büyük devrim bile yapılamazdı, ya da ordu "çözülmeden" yapılamazdı. Çünkü bu ordu, eski rejimi desteklemek için en katı alet burjuva disiplininin en sağlam siperi, sermaye egemenliğinin payandası, çalışan insanlar arasında sermayeye teslimiyet ve boyun eğmeye ilişkin uşaklık ruhunun koruyucusu ve teşvikçisiydi." Ve Lenin şöyle devam ediyor:

"Yeni bir sınıf iktidara gelirken, eski orduyu tamamen dağıtmadan iktidara ulaşamaz ve onu verleştiremez."

Sosyal-faşistlerin devletin orta direği ordu konusundaki görüşleri Leninizm'le taban tabana zıttır. Ama bütün bu görüşler sosyal-faşizmin bir hakim sınıf ideolojisi olmasıyla uygunluk arzeder. T"K"P programında yazılanların altında yatan gerçek açıktır: "ordu Amerikan emperyalizminin, NATO'nun, Amerikan işbirlikçilerinin ve Amerikancı militarist kliğin elinden kurtarılacak."; sosyal-emperyalizmin Varşova Paktı'nın, Sovyet işbirlikçilerinin eline verilecektir. Devlet iktidarının, ordunun ve diğer devlet kurumlarının iki hakim sınıf kliği arasında el değiştirmesi eşyanın tabiatına uygundur. Ama sahte T"K"P bu işi işçi sınıfı adına yapmaya kalkınca şapka düşüp kel gözükmektedir.

Sosyal-faşistlerin devletin yıkılması yerine onun kurumlarının ele geçirilmesi için söyledikleri sadece "ordudan" ibaret değildir. T"K"P programının devletin bir kurumu olan parlamentonun hakimiyet aracı haline getirilmesi konusunda işaret ettikleri de bu konuda aydınlatıcıdır:

"... Demokratik haklar için parlamenter yolla mücadele etmek olanaklarını arttırıyor. Parlamentoyu gerici, işbirlikçi burjuvazinin, toprak beylerinin, militarist kliğin yararına işleyen bir araç olmaktan çıkarmak, onu işçi sınıfının, halkın yararına işleyen bir araç haline getirmek için geniş yollar açılıyor." (TKP Programı s.20)

Bu parlamento faşist diktatörlüğün üzerindeki bir asma yaprağıdır. İşçi sınıfı ve halk bu parlamentoyu kendi yararına bir kurum haline getiremez. Marksizm burjuva parlementosunun işçi sınıfı yararına işleyen bir araç olarak kullanılamıyacağını, devrimin zaferi için bütün burjuva devlet kurumları gibi parlamentonun da dağıtılması gerektiğini göstermiştir. Ama marksizmle sosyal-faşistlerin onu gerici yüzlerine örtmek için kullandıkları bir peçeden başka bir ilişkisi yoktur.

Ordunun ve parlamentonun Amerikancı hakim sınıfların elinden kurtarılması için ortaya sürülen tezler sosyal-faşistlerin, özellikle "T"K"P'nin iktidarı ele geçirmek için yürüttüğü mücadele ile bütünlük teşkil eder. Sosyal-faşistlerin ilk hedefi ordu içinde kendilerine bağlı bir cuntayı ortaya çıkarmaktır. T"K"P'nin yayın organlarındaki "yurtsever generaller ve subaylar" edebiyatı bu hedefe hizmet etmektedir.

Aynı şekilde parlementonun ele geçirilmesi hedefi de sosyal-faşistlerin bugün reformist CHP'nin arkasına gizlenme, CHP'nin parlamentoda sağlayacağı etkinlikle siyasi sahnede kendi güçlerini arttırma emellerine uygundur.

T"K"P bu hedefleri hiçbir bulanıklığa yer vermeyecek biçimde şöyle açıklıyor:

"... parlamenter olan, olmayan (siz askeri darbe olarak anlayın H.K.) yollardan işçi sınıfının katıldığı demokratik bir hükümeti iş başına getirme, faşist yasaları kaldırma, sosyalizme açılan demokratik bir düzen kurma çabalarına daha geniş ölçüde hız verecektir." (Yeniçağ)

SOSYAL-FAŞİSTLER ÜLKEMİZİ SOSYAL-EMPERYALİSTLERE PEŞKEŞ ÇEKİYOR.

Sosyal-faşistler yalnız demokrasi düşmanı değil aynı zamanda ulusal hainler olduklarını da yine kendi ağızlarından itiraf ediyorlar. Ülkemizin kapılarını Sovyet sosyal-emperyalizmine daha da fazla açma emellerini gizlemeye dahi gerek görmüyorlar:

"Özellikle Sovyetler Birliği ile karşılıklı fayda ve eşitliğe dayanan ekonomik, politik, kültürel içten ilişkiler kurulmalı ve geliştirilmelidir." (TKP Programı s.29)

Sosyal-faşistler bugünkü Sovyet yayılmasına da uygun bir perde bulmuşlardır:

"... Sovyetler Birliği'nin Türkiye'nin iç kaynaklarını değerlendiren, devletin Türkiye halkının mülkü olarak kurduğu endüstri Türkiye'nin ekonomik kalkınmasını sağlayan en uygun yardımdır." (TKP Programı s.30)

Sosyal-faşistlerin hizmet ettiği Sovyetler Birliği bugün dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan süper bir emperyalist güçtür.

Sosyal-faşistlerin güvendiği tek kale de budur.

SOSYAL-FAŞİZMLE İTTİFAK YAPILABİLİR Mİ?

Bugün ülkemizde modern revizyonizmin sahte maskesi nedeniyle gerçek niteliğinin yeterince ortaya çıkmadığı bir gerçektir. Bu nedenle birçok siyasi akım sosyal faşizmi faşizme karşı mücadelede birleşilebilecek bir güç olarak görebilmektedir. Birçok aydın özellikle MC'ye karşı sosyal-faşizme dayanmayı tek çıkar yol olarak benimsemektedir. Bütün bunlar genellikle modern revizyonizmin gerçek karakterinin henüz yeterince kavranmadığı günümüzde bir anlamda doğal karşılanabilir. Ama revizyonizmle sözde mücadelenin şampiyonluğunu kimselere bırakmayan Halkın Sesi oportünizmi bile sosyal-faşizmle ittifak yapılabileceğini savunabilmektedir.

Halkın Sesi'nin her dönem bir hakim sınıf kliği ile ittifak arama anlayışı sosyal-faşizmle de ittifaka götürmektedir.

Halkın Sesi'nin sınıf uzlaşmacılığına her an hazır yazarları Aydınlık Dergisi'nin 60. sayısında şöyle diyorlar:

"... merkezi görevi faşist diktatörlükle mücadele olarak tespit etseydik... faşist diktatörlüğe karşı sosyal-faşistlerle dahi ittifak yapmamızı gerektirecekti. Öte yandan merkezi görevimizi Amerikan emperyalizmiyle mücadele olarak tespit etmiş olsaydık, Brejnev takipçisi revizyonistlerle ittifak yapmamız ve sosyal-emperyalizmi belirli ölçülerde ihmal etmemiz sonucu ortaya çıkacaktı." (Aydınlık sayı 60 s.10-11)

Tıpkı izinden gittiklerini söyledikleri reformizmin Milli Şef faşizmine karşı DP faşistleriyle ittifak yapmaları gibi Halkın Sesi'nin oportünist yazarları eğer merkezi görev faşist diktatörlüğü yıkmak olarak tespit edilirse sosyal-faşizmle ittifak yapılabileceğini savunuyorlar.

Böyle bir tespit birinci olarak Halkın Sesi yazarlarını sınıf uzlaşmacısı ve her an kendini bir hakim sınıf kliğinin kollarına atmaya hazır tavrından kaynaklanıyor. İkinci olarak da her ne kadar Halkın Sesi'nin yazarları bol bol modern revizyonizmle mücadele konusunda mangalda kül bırakmazken, onun gerçek karakterini kavrayamadıklarını ortaya koyuyorlar. Sosyal-faşizmin sınıf niteliğinin ne olduğunu bu ideolojinin hangi sosyal tabandan kaynaklandığını anlıyamıyorlar. Bu nedenle faşistlere karşı faşistlerle birliği savunuyorlar. İşçi sınıfı demokrasi mücadelesi için demokrat olmayanlarla birleştiğinde ne kazanacaktır? Yalnızca koca bir hiç. Faşizme karşı demokrasiyi temsil eden çeşitli sınıf ve tabakaların yanına sosyal-faşizmi koymak (+) ile (-) yi toplamaktır.

Sosyal-faşizm anti-tekel, anti-feodal, anti-faşist, anti-emperyalist bir mücadelede bir potansiyel taşıyabilir mi? Sosyal-faşizmin sınıf tabiatı gereği böyle bir şey mümkün değildir. Demokrasi ve bağımsızlık düşmanları ile bu amaçlar için güçleri birleştirmek halkımız üzerini yeni bir ulusal hainin ve faşist zorbanın tahakkümünü yerleştirmesine yardımdan başka birşey olmayacaktır. Ama Halkın Sesi'nin çok bilmiş yazarları için bütün sınıf işbirliği teorileri gibi bu da mümkündür.

Halkımızın bugün devrime giden yolda siyasi iktidarı ele geçirmek için faşist diktatörlüğü yıkmak için savaşmaktadır. Ama böyle bir mücadelede kendi tepesine oturacak yeni bir zorbayla birleşmiyecektir, sosyal-faşist gücün iktidarı ele geçirmesine izin vermeyecektir. Bu nedenle faşizme karşı mücadele sosyal-faşizme karşı mücadele ile birleştirilmelidir.

Malezya halkı ulusal ve sosyal kurtuluşunu silahlı mücadeleyi ve devrimci kitle hareketini sürdürerek kazanacaktır

Başbakanının geçtiğimiz hafta Türkiye'ye geldiği Malezya, Güneydoğu Asya'da, Çinhindi yarımadasında bulunan bir ülkedir.

Silahlı halk hareketi Vietnam, Kamboçya, Laos devrimlerinden sonra bütün yarımadada güç kazandı.

Malezya halkı, Malezya Komünist Partisinin önderliğinde yürüttüğü mücadelede hergün yeni başarılar kazanıyor. Yerli gericiliğe ve emperyalizme güçlü darbeler indiriyor.

Malezya Komünist Partisi (MKP), emperyalizme ve yerli uşaklarına ağır darbeler indirmek üzere devrimci güçlerin ve Malezya halkının silahlı mücadelesine kararlılıkla önderlik etmektedir. Parti organı Malezya Devriminin Sesi radyosunun, son zamanlarda yayınladığı bir mesajda partinin halkın mücadelesinin güçlendirilmesinde elde ettiği başarılara işaret edilmiş ve milli ve sosyal kurtuluşun yegane yolu olarak silahlı mücadeleyi yoğunlaştırma çağrısında bulunmuştur. Mesaj şunu belirtmektedir: Geçtiğimiz yıl Malezya halkı devrimci mücadelede büyük başarılar elde etmiştir. MKP MK'nın önderliği altında bütün devrimci ordu ve halk sımsıkı birleşmiş bir şekilde sınıf mücadelelerinde önemli başarılar elde etmişlerdir. Üs ve gerilla bölgeleri daha da genişleyip güçlenmiştir. İşçilerin, köylülerin ve nüfusun diğer tabakaların mücadelesi ilerlemektedir. Geçtiğimiz yıl Malezya Kurtuluş Ordusu takriben dörtyüz düşman askerini yoketmiş ve savaş alanında yeni zaferler elde etmiştir. Partiyi güçlendirme ve orduyu genişletme hareketı bütün ülkede yeni boyutlar kazanmıştır. Devrimci güçler sürekli olarak güçlenip çoğalmıştır. Uluslararası durumu tahlil ederken, MKP'nin mesajı uluslararası durumun halkların lehine ve emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ve gericiliğin aleyhine genişlediğini belirtmektedir. Dünyada bütün temel çelişmeler gittikçe keskinleşmektedir. Pek çok ülkede halklar emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelede yeni zaferler elde etmektedirler. Güneydoğu Asya halkları, Filistin halkı, Arap halkları ve Güney Afrika'da halklar devrimci mücadelelerinde yeni zaferler elde etmişlerdir. Dünya hakimiyeti rekabetinde Sovyet sosyal-emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmi silahlanma yarışını ve savaş hazırlıklarını yoğunlaştırmakta, böylece savaş tehlikesini arttırmaktadırlar. İki süper devlet hem ülke içinde hem ülke dışında büyük güçlükler içindedir. Yenilgileri kaçınılmazdır. MKP MK, parti üyelerine, ordu ve devrimci halka milli ve sosyal kurtuluş davası uğruna yeni ve daha büyük zaferler elde etmek üzere parti MK etrafında daha sıkı birleşmek, silahlı mücadeleyi ve devrimci kitle hareketini sürdürmek ve yoğunlaştırmak çağrısında bulunmaktadır.

GREVCİ SİSAG İŞÇİLERİ:

"Bundan sonraki görev; Grevimizden dersler çıkararak revizyonist ve reformistleri tecrit etmektir"

Sisag'da 5 Ekim'de başlayan grev, 27 Ocak'da toplu-iş sözleşmesinin imzalanmasıyla sona erdi.

SİSAG NEDİR?

Sisag (Sistem, İşletme, Proje Servisi, Araştırma ve Geliştirme) Ltd. Şti. yaklaşık 170 teknik elemanın çalıştığı, eski rektör İhsan Doğramacı'nın yönetimindeki Hacettepe Vakıflarının bir kuruluşudur.

Sisag'da bilgi işlem hizmetleri ve bilgi işlem makinalarının pazarlaması yapılmaktadır.

GREV ÖNCESİ

Grev öncesi Sisag'da, tüm işyerlerinde sözkonusu olan güç çalışma şartları ve yasa dışı uygulamalar yanında Sisag'ın kendine özgü yapısından gelen son derece düzensiz ve keyfi fazla çalışma uygulaması ve tam anlamıyla bir kahya yönetimi sözkonusuydu.

İşçilerin günlük yapacakları işler elektronik beyinle hesaplanıyor ve insan kapasitesinin çok üstünde verim bekleniyordu. Bu çalıştırmanın sağladığı kârlara rağmen fazla çalışma ücretlerinin (hiç bir zaman tam ödenmemiştir) ödenmesi de yılan hikayesine döndürülüyordu.

NEDEN GREV?

İşçiler değişik birimlerde, ve küçük gruplar halinde ya da tek tek, sözü edilen yasa dışı uygulamalara ve gördükleri karşı direndiler, dertlerini dile getirdiler, çözüm aradılar fakat başaramadılar; işverenin karşısına hep birlikte dikilme kararı aldılar ve örgütlendiler. Örgütlenmeye işverenin ilk tepkisi dokuz işçiyi işten çıkarmak oldu. Daha sonra sırasıyla mesai saatlerinin, işçilerin iş ve işyerlerinin değiştirilmesi, masaların gizlice aranması gibi maddi ve manevi baskılar gündeme geldi. İşçilerin buna cevabı işin yavaşlatılması ve fazla çalışma uygulamasına son verilmesi şeklinde oldu.

İşverenin toplu sözleşme görüşmelerini başlamadan çıkmaza sokması, özünde sendikalaşmayı reddetmesi ve çıkarılan işçilerin geri alınmaması konusunda direnmesi üzerine 5 Ekim günü grev başladı.

ANA ÇİZGİLERİYLE 100 GÜN

Sisag grevi davul zurna eşliğinde halayla ve polisin baskılarıyla başladı. Polise göre, grevci işçilere başarılar dileyen ve yanlarında olduklarını belirten çevre sakinleri gürültüden rahatsız oluyordu, davul zurna yasaklandı. Ankara valisi greve karışmakta gecikmedi. Kurulmasına valilikçe izin verilen grev çadırının emniyet birinci şube aracılığıyla sökülmesi sağlandı.

Polis ve Valinin neyin kimin hizmetinde olduğuna iki gün içerisinde açık bir şekilde tanık olan grevciler, bir şeyi daha öğrenmekte gecikmediler, o da burjuvazinin kendi koyduğu (koymak zorunda kaldığı) yasaları ilk çiğneyenin gene kendisi olduğu gerceği. "Grev süresince işyerine hammadde sokulamaz, işyerinden mamul madde çıkartılamaz" diyordu

yasalar. Ama işveren işçilerin tüm direnmelerine karşın onların sayısından çok fazla polisin eşliğinde Yay-Kur işlemlerine ilişkin bilgisayar bantlarını işyerinden çıkardı.

Bu arada işverenin, yoğunlaşan, grevi kırmaya yönelik eylemlerine grevden cevap verildi:

- Hacettepe çalışma birimlerinde (bilgi işlem merkezi) defalarca grevci işçilerin işlerini yapmaya çalışan grev kırıcılar yakalandı ve haklarında dava açıldı.
- Grevci işçilerin her birinin adresine yollanan ve onları mücadeleden ayırmaya, birlikleri bozmayı amaçlayan imzasız mektuplara topluca yazılan cevapla bu girişimlerin, "küçük hesap" olmaktan öteye gidemiyeceği ve mücadelenin bu tür girişimlerle engellenemeceğini sanmanın düş görmekle bir olduğu bildirildi.

Yay-Kur sınav sonuçlarının (bunun sebebi işverenin uzlaşmaz ve özünde sendikalaşmayı reddeden tutumuydu) değerlendirilememesini "Milli Güvenliği zedeleyici" bulan Bakanlar Kurulu Sisag grevini bir ay süreyle erteledi.

GREV YENİDEN BAŞLIYOR,

Grev 6 Aralık'ta yeniden başladı.

Bu aşamada dikkati çeken bir olay da eski kahya ve avanesinin görevine işverence son verilerek yerine yenilerinin atanması oldu.

İşçilerin kararlılığı karşısında gerileyen işveren toplu iş sözleşmesi görüşmelerine oturdu. 27 Ocak günü sözleşmenin imzalanması sonucu Sisag grevi yüzüncü gününde son buldu.

GREVİN GETİRDİKLERİ

Toplu iş sözleşmesini, ekonomik kazançlar ve çıkarılan 9 işçinin geri alınmasının sağlanması yanında genelde başarılı saymak güçtür.

Sisağ'ın çiftlik yapısının değişmesi, kahya yönetiminin son bulması yolunda önemli bir adım olan Sisag grevi; teknik elemanların örgütlenmesi ve sendikal hakları yolunda mücadeleyi yükseltmesi ve işçi sınıfının mücadelesine katkıları açısından büyük önem taşımaktadır.

BİR BAŞKA AÇIDAN SISAG GREVİ

Grev süresince işçiler adına konuşmaya ve sözleşmeyi imzalamaya yetkili ve işçilerin seçmesiyle göreve gelmesi gereken grev komitesini sendikanın atamasıyla daha grevin başında kitleye güvensizlik ve saygısızlığın ilk örneği verildi.

Sosyal-İş'in siyasetini (TİP yanlısı) benimseyen ya da onunla uzlaşan kişilerden oluşan grev komitesi, siyasi parti ve dernek pankartlarıyla, siyasi sloganlar içeren pankartların grev yerine asılmasını; "burası çeşitli siyasi görüşlerin boy gösterdiği bir arena değildir" ve "bu pankartlar asılırsa grevin amacı siyasi gibi görünür" yaftaları öne sürerek engellemekle işe başladı.

Devrimcilerin çalışmalarıyla, kitlelerin (grevci işçilerin) aldığı kararların aksine çalışmaların yürütülmeye kalkışılması revizyonizmin kitlelere saygısızlığını gösteriyordu.

Doğaldır ki grev olaylarına kitlelerin en geniş katılımı, özellikle ilk 45 gün, sağlanamamış, onlar seyirci durumuna itilmek istenmiştir.

Grev süresince işçilere siyasi bilinç götürülmesi yolunda daha aktif çalışması gereken sendikanın, devrimcilerin sürekli ısrarları sonucu düzenlediği eğitim çalışmaları da revizyonist "TİP" siyasetinin propagandasından öteye bir içerik taşımaktan oldukça uzaktı.

Revizyonizmin iki yüzlü siyasetinin bir örneği de grevin bitiminde görüldü. Üzerinde işverenle anlaşmaya varılan toplu-iş sözleşmesi taslağı grevci işçilerin onayına sunulduktan sonra tekrar değiştirildi. Sözleşmenin: görev tanımları ve başlangıç ücretlerine ilişkin olan ve yıllık izinleri belirlenen maddeleri değiştirilmiş, çıkarılan 9 arkadaşın işe alınış şeklini belirleyen madde tümden çıkarılmış, geri alınışlarının kanıtı yalnızca maaşları gösterir cetvel olmuştur. Bu son tornistan da sendikanın neye hizmet ettiğini gösteriyordu.

REVİZYONİST-REFORMİST İTTİFAK

Grev komitesinde etkin olan revizyonist-reformist ittifak eleştiri özeleştiri ve tartışma ortamını, bu yöntemlerin geliştirici özelliğinden, kitlelerin silahı haline gelmesi ve en etkin biçimde kullanılmasından korktuğu için, ortadan kaldırmak siyaseti izledi.

Komitede görev yapan reformistlerin uzlaşmacı tavrı yanında "Devrimci Gençlik" siyasetini benimsediklerini her fırsatta savunan arkadaşlar genelde uzlaşmayı sağlamaktan öteye geçemedi ve kuyrukçuluğunu yapmaktan başka bir şey yapmadılar. Reformistlerle ortaklaşa plan pişirip önümüze getirdikleri "sendikanın siyasetini benimsemek zorunda değiliz ama grevimizi etkilemiyorsa eleştirmemeliyiz, eleştirmeyelim" safsatası oldu.

DEVRİMCİLERİN GREV SÜRESİNCE YÜRÜTTÜĞÜ MÜCADELE.

Grev komitesinin atanmasını yanlış bulan ve izlediği siyaseti onaylamıyan

De.sa.7.sü.6'da

Libya'dan sınırdışı edilen işçilerin basın toplantısı çağrısını DİSK ve TÖB-DER revizyonistleri reddettiler

4 Şubat günü Taksim'deki Birlik Partisi lokalinde Libya'dan dönen işçilerle bir basın toplantısı yapıldı. Toplantıya HALKIN KURTULUŞU, Yurtsever Devrimci Öğretmen, Halkın Birliği ve Halkın Yolu gazeteleri ile TBP Istanbul İl Merkezi katılmıştır. Libya'dan sınırdışı edilen işçilerin basın toplantısı çağrısına TÖB-DER yöneticileri "Biz Birlik Partisi'nin hazırladığı bir toplantıya katılmayız" cevabını verirken, DİSK revizyonistleri:"Biz sizin için bir eylem yapamayız. Yanlız sakın sözünü ettiğiniz Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Sesi, Birlik Partisi gibileriyle birlikte hareket etmeyin. Bunlar Mao'cudur, sizi felakete götürürler" diyerek işçilerin kafalarını bulandırmak istemişler teklifi reddetmişlerdir.

Toplantıda işçiler Libya'daki çalışma koşullarından, yürüttükleri mücadeleden, gördükleri eziyetlerden bahsetmişler, yurda dönüşlerini anlatmışlardır.

Toplantıda konuşan 47 yaşındaki bir işçi şunları söylemiştir:

"Biz Libya'ya 8 kişilik grup halinde duvarcı olarak gittik. Çalışmaya başladıktan 1 ay sonra aylığımı almak için patrona çıktım. Vermeyeceğini söyledi. Bende aileme para yollamak zorunda olduğumu anlattım. Bana, parayı ancak 3 ay sonra verebileceklerini söyledi. 3 ay sonunda 35 dinar aldım. Oraya elbiseyle gitmiştim, elbisesiz döndüm."

52 yaşındaki Gümüşhaneli bir işçi "Libya'ya gider gitmez şirket elimizden pasaportlarımızı aldı. Ve onun yerine patika denen bir kimlik belgesi verdiler bize. Onu bile alamayan arkadaşlarımız oldu. Böylece bizim elimizi kolumuzu bağlayıp, yurdumuza geri dönmemizi engellemek istiyorlardı.

Biz oraya mukaveleli olarak gittik. Libya hükümeti bütün masraflarımızı karşılamak zorunda olduğu halde paralarımızı bile ödemedi. Bu yüzden biz de direnişe geçtik. Direniş sırasında askerler üzerimize silahlarla ve panzerlerle saldırdılar. Ateş açtılar. Bir çok arkadaşımız yaralandı, ölü olup olmadığını bilmiyoruz. Direniş sonunda 480 kişiyi sınır dışı ettiler, hem de bütün haklarımızı gaspettiler. Bugün Cumhuriyet gazetesinde çıkan ve bütün haklarımızın verildiğini iddia eden yazı baştan sona yalandır. Bunu Cumhuriyet gazetesinin yazması bizi çok düşündürdü."

Daha sonra işçiler bugüne kadar yaptıkları girişimleri anlattılar:

"Basına gittik, ama bize pek kulak asmadılar. Valiliğe başvurduk. Vali hiçbirşey yapılamıyacağını söylediği gibi bir de kendisine başvuran arkadaşların eşgallerini tarif ederek onları şirkete ispiyonladı.

Bölge Çalışma Müdürlüğüne gidildi, oradan da bir iş çıkmadı. Ankara'da Çalışma Bakanlığı'na gidildi. Bakan, işçilerin haklarını aldıklarını ve tekrar Libya'ya geri dönmeleri gerektiğini söyledi.

Bütün bunların sonucu anladık ki, ne devlet, ne de hükümet bizim devletimiz, bizim hükümetimiz değildir. Patronların, zenginlerin devleti, hükümetidir."

Toplantı sonunda, katılan yayın organlarının da desteğiyle;

- Basın toplantısı düzenlemeye,
- Afiş ve bildiriler hazırlamaya,
- Miting ve yürüyüş yapmaya,

Barolar Birliği'ni harekete çağırmaya,

- TBP aracılığıyla meselenin meclise götürülmesine karar verildi.

Aykent Bisküi Fabrikası İşçileri:

"İşçiler Sendika Yönetimine" şiarını hayata geçirmek için mücadelenin ne kadar gerekli olduğunu öğrendik

-2-

19 Kasım'da bölge çalışma müdürlüğü her iki sendikadan üye fişlerini isteyecekti, bu yüzden son gündü. 17 Kasım günü akşamı işçi arkadaşlarla birlikte Kayhan Softa'nın katıldığı bir toplantı yapıldı. Bir saat işi bırakma ve yemek boykotu yapma kararı alındı. Talepler şunlardı: 1- İşten atılan dokuz işçinin işe alınması, 2- DİSK'e bağlı Gıda-İş'in işyerinde yetkili sendika olarak tanınması. Alınan karara uygun olarak perşembe günü eyleme geçen tüm Aykent işçisi, işi bırakmaya ve marşlar söyleyerek fabrika bahçesine doğru yürümeye başladılar. Bunu gören işbirlikçi tekelci burjuvazinin çanak yalayıcısı fabrika müdürü Metin Dikelli ve besleme temsilciler, kimi işçiye zam teklif ederek, kimisini de kolundan tutup gelin gitmeyin daha sonra beraber gideriz diyerek, direnişimizi engellemeye çalıştılar. Bütün bu engellemelere rağmen fabrikanın 1/3'i direnişe başladı. Direnişe katılan işçilerin kararlılığı karşısında ürken patron direnişteki işçilere ve fabrika içinde kalan işçilere pazartesiye kadar ücretli izin verdi, içerde kalan ve kararsız olan işçilere yüksek zam ve sosyal haklar vaadetti. Ve fabrika kapandı.

Pazartesi işbaşı yapmak için fabrikaya gittiğimizde bizi yüzlerce polis karşıladı. Direnişe katılanların işten çıkarıldığını açıkladı. Çıkışı yapılanlar polis tarafından dağıtılmaya çalışıldı. Daha sonra "patronun fabrikasına zarar verdiğiniz ve dört gün üretimi durdurduğunuz için AYKENT patronu sizden davacı" dediler. Polis arabalarına binip karakola gitmemiz için bizleri copladılar.

Bunun üzerine üyesi olduğumuz DİSK Gıda-İş Sendikası'na haber verdik. Kendilerinin ne fabrika önünde ne de karakola gelemiyeceklerini, gelirlerse kanunsuz olacağını söylediler, "... Çamdibi polis komseri arkadaşımızdır, korkmayın" dediler. Burjuvazinin yasalarına güvenen sosyal-faşistler bize korkmamayı öğütleyip kendileri direniş yerine dahi gelmekten korkuyorlardı. "Devrimci" diye tanınan DİSK Gıda-İş'in Sendika ağaları yasal yollarda da bize yardımcı olmadılar.

KAHROLSUN DİSK AĞALARI!

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

Ertesi gün fabrika önünde tekrar direnişe başladık. Çok sayıda polis vardı. Yağmur suyu iç çamaşırımıza kadar işledi. Sendika bize çadır vermeyi vaad ettiği halde, hala çadır getirmemişlerdi.

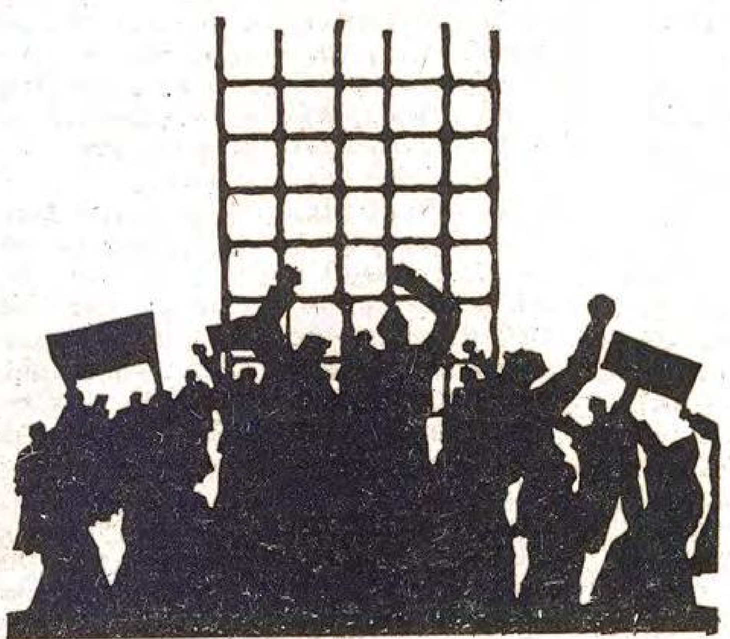
Dört arkadaş, yemek sağlamak ve çadır bulmak gibi sorunları konuşmak için Gıda-İş'e gönderildik. Gıda-İş'e geldiğimizde hepimiz yağmurdan sırılsıklam olmuşken sendika şubesindeki sendikacılar odada ayak ayak üstüne atmış oturuyorlardı. "Arkadaş, yemek sorunumuz ne olacak. Yağmurdan tüm arkadaşlar hasta olacaklar. Çadır verin, direnişimizi sürdürelim. Basına haber verin..." gibi isteklerimize Gıda-İş başkanı ve sekreteri şöyle cevap verdiler: ".. Bizim yetkimiz yok. Bu durumu ancak Gıda-İş genel başkan vekili Kenan Softa bilir. Onun da nerde olduğunu bilmiyoruz..." Biz bulunması için direttik ve DİSK III. Bölge temsilciliğinde olduğunu öğrendik. Nihayet geldi. DİSK Gıda-İş ağası bize şöyle dedi: "... Sendika olarak biz size 1-Para ve gıda yardımı yapamayız. Yasalarımıza aykırıdır. Gıda yardımı için ancak DİSK yönetim kurulunca karar alınabilir. 2-Odamızın sıcaklığını başımıza kakmayın, siz DİSK için değil, ücretlerinizi yükseltmek için patrona karşı ayaklandınız. 3- Çadırımız yok, fakat bulmaya çalışacağız. Ama çadır kurulursa, polis söker, sonra bizi sorumlu tutarlar, "burjuva basını Gıda-İş'in Ekiz ve Piyale'den sonra Aykent'de de yenildiğini yazar." Basına haber verin, Aykent'te toplu işçi çıkarımı yapılmıştır. Bu kanunsuz lokavtdır, dedik. Gıda-İş yöneticileri bu isteğimize karşı; basına haber verilmezse ve bu olay sessizce kapanırsa bunun DİSK için daha iyi olacağını söyledi.

KAHROLSUN İŞÇİ SINIFINA SOSYALİZM MASKESİ ALTINDA İHANET EDEN DİSK YÖNETİCİLERİ!

24 Kasım günü, direnişten iki kişi Gıda-İş'e sorunlarımızı görüşmek için geldik.

(DEVAM EDECEK)

ZİNDANLAR BOŞALSIN

GENEL AF

HALKIN KURTULUŞU

Buca Cezaevi çocuk tutuklularıyla konuştu:

Ülkemizde cezaevleri bütün tutuklu ve hükümlüler için zulüm ve işkence yeridir. Cezaevleri aynı zamanda "arkası olmayan" bütün emekçi hükümlülerin ağır çalışma şartları altında sömürüldükleri yerdir. Cezaevlerinde angarya olağandır. Günde 5-10 lira gibi komik bir ücret karşılığı bütün hükümlüler zorla çalıştırılmakta, atölyelerde imal edilen eşyalardan elde edilen gelir çoğu zaman savcılara, müdürlere gitmektedir.

Çocuk hükümlüler bütün bu angaryanın, eziyetin ve işkencenin üç-dört kere daha şiddetlisiyle karşı karşıyadırlar. Cezaevlerinin temizlik, yemek bulaşık vb. işleri, gardiyanların, müdürlerin kişisel hizmetlerinin görülmesi hep çocuk hükümlülerin üzerindedir.

Aşağıda HALKIN KURTULUŞU'nun bu zor şartlar altında yaşayan çocuk hükümlülerle yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

"Kurtuluşumuz bütün halkın bu zulüm düzeninden kurtulmasıyla mümkün olacaktır"

H.K.- Atölyelerde kaç kişi çalışıyor? Yaş ortalaması nedir?

- Buca Bölge Cezaevi halı ve marangoz atölyesinde çoğunluğu çocuk 100'den fazla hükümlü çalışıyor. Çocukların yaş ortalaması 14-15'dir.

H.K.- Gönüllü mü çalışıyorsunuz? İş kazası ve hastalık durumunda ilgilenen oluyor mu?

- Çocuklar cezaevi atölyelerinde mecburi çalıştırılıyorlar. Çalışmamak elimizde değil. Hastalandığımız zaman doktora gitmemiz büyük mesele. Ayrıca cezaevi doktoru yüzlerce liralık ilaç yazıp, elimize veriyor. Hepimiz yoksul olduğumuz için ilaçları yaptıramıyoruz. Cezaevi idaresi ise hiçbir şekilde parasız tedavi uygulamıyor.

"Yediğimiz yemekleri köpekler bile yemez!"

H.K.- Çalışırken serbest misiniz? Beslenme şartlarınız nedir?

- Çalışırken hareket serbestliğimiz kısıtlı. Mesela saatlerce halı tezgahının başında otura, otura elimiz ayağımız buz tuttuğu zaman, sobanın başına gitsek gardiyanlar tarafından sopayla kovalanıyoruz. Yediğimiz yemekleri ise köpekler bile yemez.

H.K.- Üzerinizde baskı uygulanıyor mu?

- Atölyede çalışan bütün mahkumlar üzerinde dayak, küfür ve tehdit ile baskı olduğu gibi çeşitli bahanelerle hücre cezalarına çarptırılıyoruz.

H.K.- Günde kaç saat çalıştırılıyorsunuz?

- Ortalama 9-10 saat çalışıyoruz. Çoğu zaman öğlen tatillerini dahi gerektiği gibi yapamıyoruz.

H.K.- Atölyelerden gelen gelir ne yapılıyor?

- Cezaevinde yapılan işlerden gelen yıllık kazanç bir kaç milyondur. Halı ve marangoz atölyelerinin gelirinin büyük kısmı cezaevinin yetkililerinin cebine akıyor.

H.K.- Atölyede çalışanların durumları nasıl?

- Bizler ezilen sömürülen işçi ve köylü çocuklarıyız. Kurtuluşumuzun bütün işçilerin ve köylülerin bu zulüm düzeninden kurtulmasıyla gerçekleşeceğini biliyoruz.

H.K.- Dışarda devrimcilerin, işçilerin, köylülerin katledilmesinin sebebi nedir?

- İşçilerin, köylülerin, devrimci yoldaşlarımızın katledilmesinin sebebi faşistlerin halktan korkmalarıdır. Birgün mutlaka bütün faşistler layık oldukları cezayı göreceklerdir.

Faşizme ve sosyal faşizme karşı militanca mücadele etmeliyiz.

Biz Istanbul Akşam Ticaret Lisesi'nin yurtsever devrimci öğrencileri halkımızın emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda fabrikalarda tarlalarda verdiği mücadelenin bir parçasını okulumuzda vermekteyiz.

Biz okul içinden ve dışarıdan devrimcilere saldırıp okulumuzdaki devrimci tabanı yok etmeye çalışan faşistlere karşı mücadele ederken aynı zamanda TİP, TSİP ve İGD'li sosyal-faşistlerin devrimci mücadeleyi bölmelerine karşı da mücadele veriyoruz.

FAŞİST SALDIRILAR KARŞISINDA REVİZYONİSTLERİN TAVRI.

Okulumuza 24 Ocak'da dışarıdan gelen bir gurup faşist Ülkü Ocaklı besleme okulda birkaç sınıfın bulunmasından yararlanarak iki devrimciyi ve yurtsever bir öğretmeni tehdit ettiler. Biz o sırada okulda bulunan TİP, TSİP ve İGD'lilere okulu toplu ca terk etmeyi önerdik. Onlar bu bizi ilgilendirmez bu sizin işiniz deyip teker teker ortadan kayboldular. Devrimciler okulda kalarak alt koridorda toplanmaya başladılar. Devrimcilerin toplandığını gören faşistler dışarı çıkıp ara sokaklara dağıldılar. Daha sonra devrimciler 50-60 kişi olarak dışarı çıkınca saldırmaya cesaret edemediler.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN KARŞI-DEVRİMCİ YÜZLERİNİ AÇIĞA ÇIKARALIM.

Ertesi akşam faşist ders kitaplarını ve faşist uygulamaların protesto edilmesi için bir toplantı yaptık ve okulda bir eylem konulmasını kararlaştırdık. sosyal-faşistler bu eyleme karşı çıktılar. Okulda böyle bir eylem konulursa okula faşistlerin saldıracağını ve polisin birçok öğrenciyi tutuklayacağını söyleyip kitlenin potansiyelini kırmaya çalıştılar.

Devrimcilerin kararlılığını görüp de sosyal-faşist demagojinin sökmeyeceğini anlayınca işi daha da azıtarak bu eylem konulursa devrimcileri polise ihbar edeceklerini söylediler. Aynı gün okul idaresinin okulda bir eylem konulacağından haberi oldu ve okul içinde devamlı olarak sivil polisler dolaşmaya başladı. Devrimciler üzerindeki baskı arttı. Biz bu durum karşısında bu eylemin ertelenmesine karar verdik. Devrimcilerin ihbar edenlerin sosyal-faşist olduğunu, faşizme karşı verilen mücadelenin aynı şiddetle sosyal-faşizme karşı verilmesi gerektiğini kitleye anlatarak, sosyal faşistlerin gerçek yüzlerini gösterdik.

Biz İ.A.T.L.'li yurtsever devrimciler, faşist ve sosyal-faşist saldırılara karşı koyacağız, boyun eğmeyeceğiz. Okulumuzu ABD ve Rus sosyal-emperyalizminin uşaklarına bırakmayacağız. Okulumuza militanca sahip çıkıp mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

ISTANBUL AKŞAM TİCARET LİSESİ'NDEN DEVRİMCİLER

Zonguldak TÖB-DER mitinginin bize öğrettikleri

Bizler Zonguldaklı devrimciler olarak belli bir çatı altında toplanıp örgütlenemedik. Bazen Zonguldak TÖB-DER binasında toplanıp tartışıyorduk. Fakat bu revizyonist, sosyal-faşist kişiler bizleri tecrit siyaseti gütmeye başladılar. Masalardaki HALKIN KURTULUŞU yayınlarını gizliden ortadan kaldırıp yakıyorlar, bizleri de yeni sempatizan arkadaşlara maocu bozguncular olarak tanıtıyorlar.

29. Ocak Zonguldak TÖB-DER mitinginde de bu revizyonist, sosyal-faşistler niteliklerini bir kez daha ortaya koydular. Elleri sopalı olarak grubumuzu çevirerek sloganlarımızı boğmaya çalıştılar. Hatta bizlere küfürler edip sopalarla üzerimize saldırdılar. Bizler de bir bütün olarak karşı koyduk. Sonuçta bizleri korteje sokmadılar. Fakat kitleler pratikte onların nasıl bir nitelikte olduklarını apaçık gördü.

Miting süresince Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar kolaylıkla revizyonistlerle uzlaştı. Teoride revizyonizme karşı olan bu arkadaşlar pratikte bunu hiç bir zaman göstermediklerinden Zonguldak'da da yine aynı siyasetlerini ortaya koydular.

Bizler artık Zonguldaklı Marksist-Leninistler olarak şunu kavradık; Bundan sonra ancak kendi öz gücümüze güvenerek hareket etmeli ve bunun için de çok iyi örgütlenmeliyiz.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

ZONGULDAK'TAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Gazetemizin halka ulaşmasını hiç bir güç engelleyemez

Bundan bir süre önce HALKIN KURTULUŞU gazetesini Antakya'nın Yukarı Ekinci (eski adı Aydi) köyüne satmak için gittim. Orada devrimci diye geçinen TÖB-DER ile ilişkili bulunan ve kendi fikirlerini başkalarına küfür ve dayakla kabul ettirmek isteyen zorbalarla karşılaştım. HALKIN KURTULUŞU'nu satmaya başlayınca üzerime yürüdüler ve içlerinden biri elini kaldırıp masaya vurarak" Kendine güvenen varsa bu gazeteyi alsın da onunla görüşelim" Orada bulunan kitle bu sözler üzerine HALKIN KURTULUŞU'na daha da yakınlık duymaya başladı. HALKIN KURTULUŞU gazetemiz Marksizm-Leninizm'i kararlılıkla savunduğu ve halkın gerçek kurtuluşu yolunda yürüdüğü için bu zorbalar karşı devrimci şiddete başvurdular. Ben de devrimci şiddetle cevap verdim. Aynı şahıslar aradan iki gün geçmeden anam ve babama saldırdılar. Anam Türkçe bilmediği için Türkçe ile ağıza alınmayacak adice küfürler yağdırdılar. Bu küfürler yetmiyormuş gibi anamın eve bıraktığı pirinç dolu çuvalları kaçırdılar. HALKIN KURTULUŞU gazetemizin halkla bütünleşmesinden, korkan bu orta yolcular SB"KP" nin başında bulunan Brejnev hâinler çetesinin revizyonist olduğunu kabul edip de Sovyetler Birliğinin sosyal-emperyalist bir ülke olduğunu kabul etmiyorlar. Geriye dönüşün mümkün olmayacağını savunuyorlar.

Kahrolsun HALKIN KURTULUŞU gazetesine baskı yapanlar.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

ANTAKYA'DAN BİR DEVRİMCİ

Binlerce emekçi ölümle karşı karşıya

Yeşildere'de heyelan yılbaşından bu yana sürmektedir

Yeşildere, 30 bin civarında yoksul emekçinin oturduğu, İzmir'in gecekondu semtlerinden biridir. Bu bölgede oturan halk her an ölümle karşı karşıya. Semtin üzerinde kurulmuş olduğu arazi parçasında yılbaşında başlayan toprak kayması halen devam ediyor. Semtin su yolları, kanalizasyonu patlamış durumda, bir çok evin duvarları çatlamış, çoğu da her an yıkılmak üzere.

Semt sakinleri aralarında imza toplamışlar, İzmir valililiğine, İmar ve İskan Bakanlığı'na başvurmuşlar. Ama ne bir cevap alabilmişler, ne de onlarla bir ilgilenen olmuş. İzmir valiliği 21 Ocak'ta en kısa zamanda evlerinizi boşaltın diye tebliğat yapmış. Ama nereye boşaltılacak, nasıl boşaltılacak, bunu soran yok.

Yoksul emekçi semt halkını bugün ölümle karşı karşıya bırakan halk düşmanı hakim sınıflar bugün bu durumun asıl sorumlularıdır.

1923-1933 yılları arasında bu bölgede yapılan jeolojik araştırmalar sonucunda bölgenin yerleşmeye müsait olmadığı ortaya çıkarılmıştır. 1956 yılında ise bu konuda rapor verilmiştir.

1964 yılında AP'li Osman Kibar'ın belediye başkanlığı döneminde Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden İzmir'e çalışmak için gelen yoksul emekçi aileleri, üzerinde konut kurulamaz, yerleşilemez denilen bu bölgeye yerleştirilmiş. Şimdi bu bölge halkı ölüm tehdidi altındadır.

YEŞİLDERELİLER! FELAKET TÜCCARLARINA, SOYGUNCULARA KARŞI GELELİM!
YEŞİLDERE AFETZADE MAHALLESİ FELAKET BÖLGESİ İLAN EDİLMELİDİR!
BÜTÜN FELAKETZEDELERE KONUT TEMİN EDİLMELİDİR!

Jeolog raporlarıyla heyelan bölgesi diye tespit edilmesine rağmen bunu halka duyurmayıp tedbir almayan, binlerce emekçiyi evsiz, barksız bırakan ve ölüme terkeden sömürücü hakim sınıflardan, valilerden, belediye başkanlarından hesap soracağız.

İZMİR'DEN BİR DEVRİMCİ

Halkın Kurtuluşu Yeşildere heyelan bölge halkı ile konuştu

H.K.- Nerelisiniz?
- Manisalıyım.

H.K.- İzmir'e niçin geldiniz?
- Ne yapalım, fakirlik. Hiçbir şeyimiz yok memlekette. Buralara geçimimizi sağlamak için geldik o da bize mezar oldu.

H.K.- Kaymalar ne zaman başladı? Yerleşmeden önce buranın afet bölgesi olduğunu biliyormuydunuz?
- Kaymalar yılbaşında başladı, halen de devam ediyor. Ev yaptığımızda bize buranın afet bölgesi olduğunu söylemediler.

H.K.- İzmir valiliği evlerinizden çıkın diyor. Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?
- Yapabilecek hiçbir şeyimiz yok. Bizi evlerimizden zorla çıkartsalar bile çıkmayız. İsyan edeceğiz, öleceğiz ama çıkmayacağız. Çıkıp nereye gideceğiz? Ya ev, ya da ölürüz.

H.K.- Teyze siz nerelisiniz?
- Tokat'lıyız oğul. 7 senedir buradayız, fakiriz. Evimiz yıkılmak üzere, ne ev yapmaya, nede kirada durmaya gücümüz yok.

Binbir vaatle yönetime gelmiş sendika ağaları nerede?

Bir devrimci işçi olarak iş cinayetlerini gazetem HALKIN KURTULUŞU'na yazarak bütün kardeşlerime duyurmaya çalışacağım.

İşçi üretir, patron ürünü alır, işçiden sömürdüğünü sermayesine ekler dilediğince yaşar.

İşçi aylığını alır, bakkal borcu, ev kirası derken eli bomboş eve gelir. Eve yiyecek, giyecek, yakıt vs. lazım, bir de hastalık girer araya. Bardak taşar, isyan başlar, işçi huzursuzdur.

İşyerine gider. Kullandığı makina belki 10 milyonluktur, ürettiği malın kârı ise yüzbinler. Kendi ücreti brüt 60 lira 60 lira asgari ücretle çalışan bir işçi milyonluk mesuliyetin altındadır. Eğitim, öğretim, kurs yoktur. "Yeşil düğme çalıştırır, kırmızı düğme durdurur" denir, bunun dışında işine ait hiç bir şey öğretilmez. İş kazası olur gene işçi haksız çıkarılır. Sendika var diyeceksiniz. Evet, işçinin sırtından geçinen, her işten atılan işçi için patrondan prim alan, işe girenlerden haraç alan, iş kazalarında işçiyi haksız işvereni haklı çıkaran aşağılık sendika ağaları vardır. Bossa 1, Bossa 2, Pilsa, Sümerbez, Akdeniz, Paktaş, Güney Sanayi, Teksa, Sasa v.s. bütün Çukurova'daki fabrikalarda devrimci oldukları saptanan işçilerin kıyımı, işten atılmaları ve yerlerine faşist militanların alınması konusunda patronla sendikalar kolayca anlaştılar.

İş güvenliği yok, emekçiler her an işten atılma tehdidiyle karşı karşıya. Can güvenliği yok. Ev yok, kiracı evden atılırım düşüncesiyle huzursuz. Elektrik, su kesilir işçi ödeyemez, bakkal borcunu veremez, çocukları aç, açık, odun, soba yoktur, siyasi düşüncelerini açıklayamaz. İşçi huzursuzdur.

12 Ocak'ta Akdeniz dokumada iş kazası oldu. Devrimci bir arkadaş olan Zeki arkadaşın revizyona alınmış Vater makinasında iki elini kaybetmesi neden? Bunun sorumlusu kim? Revizyona alınmış bir makinanın cereyanı kesilir, revizyona alınmıştır diye levha asılır. Bunlar yapılmış mı? Hayır, arkadaş iki elini kaybettiği gibi polis ve savcının tutanağı ile suçlu çıkıyor. Sendikaysa seyirci.

Gene aynı gün Paktaş fabrikasında bir iş kazası oldu. Beton çivileri 40 santim yerine 10 santim konup bir gün önce betonu dökülen makinenin çalıştırılması ile taze beton söküldü, teknisyen arkadaş altında kaldı ve iki yerinden beli, kaburga kemikleri kırıldı. Tutulan tutanağa göre gene teknisyen suçlu.

Aynı tarihte Güney sanayi fabrikasında çalışan atölye işçisi ayağını kaybetti. Gene işçi suçlu.

Peki binbir vaatle yönetime gelmiş sendika ağaları nerede?

ADANA'DAN BİR İŞÇİ

Tabanında işçi sınıfının ileri unsurlarının toplandığı

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI
KAHROLSUN SARI SENDİKACILAR
YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

DİSK'in sosyal faşistlerden kurtarılması, devrimci proletaryanın temel bir görevidir

Günümüzde DİSK'in yönetiminde sosyal-faşistlerin etkinlik kazanmış olması bizi "DİSK sosyal faşist bir örgüttür" sonucuna ulaştırmamalı, DİSK sosyal faşistlere terkedilmemelidir

12-13 Şubat 1977 DİSK'in kuruluş yıldönümü. Sosyal faşistler bu günü, karşı devrimci propaganda ve güç toplama faaliyetlerine araç olarak kullanma çabası içindedirler. Onlar, işçi sınıfının mücadele tarihinin belli bir dönemine sahip çıkmaya, DİSK'i kendilerine maletmeye çalışıyorlar.

Bugünkü mücadelemiz dünkü mücadelelerin temeli üzerinde yükseliyor. Bu nedenle işçi sınıfının nice zorlukları göğüsleyerek sürdürmüş olduğu geçmiş mücadelenin mirasını sosyal-faşistlere bırakmamalıyız. DİSK işçi sınıfının mücadelesinin ürünü olan ve bu mücadelenin belli bir aşamasında kurulan bir örgüttür. Günümüzde DİSK'in yönetiminde sosyal faşistlerin etkinlik kazanmış olması bizi "DİSK sosyal faşist bir örgüttür" Sonucuna ulaştırmamalı, DİSK Sosyal faşistlere terkedilmemelidir.

DİSK, tek sendikal örgüt olan, yönetiminde CIA (Amerikan Casusluk Teşkilatı) tarafından eğitilen ve beslenen sendika ağalarının bulunduğu Türk-İş'in içinde gelişen bir muhalefetin sonucu olarak ortaya çıktı. Muhalefet, sınıfın gelişen yanını temsil ediyor, ve "Türk-İş'in emperyalizme bağımlı bir örgüt haline geldiğini", "partiler üstü politika adı altında mevcut iktidara hizmet eden bir politika izlendiğini", "Türk-İş yönetiminin grev kırıcılığı yaptığını" söyleyerek işçi haklarının savunulmasını ve sosyal adalet ilkeleri için mücadele edilmesini öneriyordu. Daha sonra, bu muhalefeti teşkil eden sendikaların bazılarının ihracı, bazılarının ayrılması sonucu DİSK kuruldu. DİSK'i kuran sendikacıların çoğu TİP üyesiydi ve reformist bir bakış açısına sahiptiler. DİSK'in kuruluşundan sonraki yıllar işçi sınıfının kendiliğinden eyleminin büyük bir yükseliş gösterdiği fabrika işgallerinin birbirini izlediği bir dönem oldu. DİSK'e akın başladı. Sınıfın en ileri unsurları DİSK çatısı altında toplandılar.

O yıllar aynı zamanda uzun bir boşluk döneminin ardından sosyalizmin çok sayıda aydın tarafından yeni yeni incelenmeye, kavranmaya bu aydınlarla işçiler arasında ilk, yüzeysel ve amatörce bağlarının da yeni yeni kurulmaya başlandığı, asgari bir örgütlenmeyi gerçekleştirmiş marksist bir örgütün bulunmadığı bir dönemdi. İşçi sınıfı hareketi önderlik edecek devrimci bir örgüt olmadığı için kendi gelişme seyrini izliyor, ekonomik mücadelenin ve en fazlası kismi reform taleplerinin ötesine geçemiyordu.

DİSK yöneticisi reformist sendikacılar baştan beri sendika ağasıydılar. Onlar işçi sınıfı içinde, sınıfın bir unsuru olma özelliğini, kaybederek yozlaşmış bürokratlaşmış, düzenin savuncusu haline gelmişlerdi. 1968-69 larda kararlılıkla mücadele eden, işgallerde önderlik eden bir çok önder işçi de (sendika yöneticisi olma süreci içinde, ve yönetici olduktan sonra) bulundukları maddi çevrenin değişmesi, üretimden kopmaları ve devrimci siyaset temeli üzerinde eğitilmemeleri sonucu sendika ağaları haline gelmişlerdir. Ve bugün revizyonist, reformist ideolojilerin sadık savunucuları, işçi düşmanlarıdırlar. Bu sendika ağalarının bir kısmı süreç içinde darbeci yöntemlerle tepeden ilişkiler kurarak DİSK'i ele geçirmeye çalışan sosyal-faşistlerin etkisi altına girmişlerdir. Daha sonra bunlardan yararlanarak bir grup sosyal faşist DİSK'in en üst kademelerine sızdırılmışlar ve DİSK yönetimi üzerinde hakimiyet kurmuşlardır. DİSK'in 5. Kongresi sosyal faşistlerin bu yönde attıkları ileri bir adım, 6. Kongre ise bunu pekiştirme adımı olmuştur.

Bugün sosyal faşistler yukardan aşağıya etkinliklerini geliştirme, DİSK içindeki diğer sendikalar ve büyük fabrikaların işçileri üzerinde denetim kurma çabası içindedirler. Sosyal faşistler DİSK'i, T"K"P-nin legal örgütlenme merkezi olarak kullanmaya, çeşitli ittifak ve eylemleri DİSK'e dayanarak geliştirmeye çalışıyorlar.

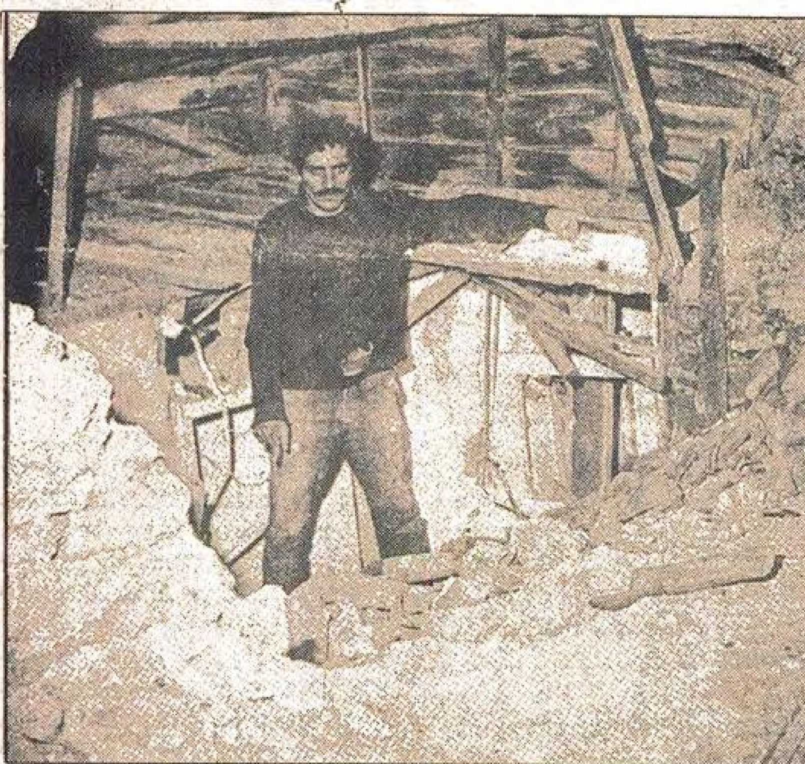
De.sa.7.sü.4'de

"Kimlerin işçi sınıfı düşmanı olduğunu bizi kendi çıkarlarına nasıl alet etmeye çalıştıklarını gördük"

Biz Eskişehir Arçelik fabrikasında çalışan işçileriz. Sendikamız DİSK'e bağlı Maden-İş'tir. Maden-İş'in başında bulunan sosyal-faşist sendika ağalarının yüzleri her geçen gün daha fazla açığa çıkmaktadır. Eylül direnişlerini işçi sınıfının söz ve karar sahibi olduğu ilkesine göre yaptığını söyleyen ve bu mücadelede işçi sınıfının karşısına dikilen DİSK'in başındaki sendika ağaları, daha sonra tabandaki muhalefetin kendilerine karşı gelişimini engellemek için sosyal yardım yapacaklarını belirttiler. Fakat sosyal yardımın da içyüzü açığa çıktı. Maden-İş genel merkezinin sosyal yardımlarla ilgili Mehmet Ertürk ve Bahtiyar Erkul imzalı bir genelgesi elimize geçti. Bu genelgeye göre alınan kararlar şunlardır.

a) Alınması mümkün olan işyerlerinde tazminatların alınması,

b) Tazminatlarını almış olanların, tazminatlarının alındığı tarihten itibaren sosyal yardım ödeneklerinin sona erdirilmesi,

c) Tazminatların alınması mümkün olan hallerde, tazminatlarını almak istemeyen üyelerimizin sosyal yardım ödeneklerinin sona erdirilmesi.

İşte işçi sınıfı için mücadele (!) eden DİSK yöneticileri. Ama artık biz işçiler kimlerin işçi sınıfı için mücadele ettiğini, kimlerin bizi kendi çıkarlarına alet etmek istediklerini öğrendik. Ve bu öğrendiklerimizi de fabrikamızdaki diğer işçi arkadaşlara anlatıyoruz.

Halkın Kurtuluşu mücadelesinin bir parçası olarak, bu revizyonist sendika ağalarının mutlaka yıkılıp yerine devrimci işçilerin geçmesi gerektiğine inanıyoruz ve bunun için mücadele ediyoruz. Bu mücadelemiz Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin bir parçasıdır.

KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

ESKİŞEHİR ARÇELİK FABRİKASINDAN BİR GRUP İŞÇİ

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ

Baş.ta.sa.I'de

Onların, öteden beri dillerinden düşürmedikleri, faşist diktatörlük cihazını pekiştirmeye yönelik "tedbirlerin" alınması konusu, bunların hangi biçimlerde uygulanacağı faşist MC ortaklarının geçtiğimiz hafta büyük gürültüler koprararak düzenledikleri bakanlar kurulu toplantılarında yeniden ele alındı. Faşist diktatörlüğün işkence ve zulüm örgütlerinden olan MİT ve emniyet yetkililerinin katıldığı bu toplantılarda, yeni baskı ve zulüm tedbirleri üzerinde uzun uzun konuşuldu.

Halk düşmanlarının hizmetindeki faşist polisi "daha etkili hale getirmek" için İtalya'dan milyonlarca lira ödeyerek otomatik silahlar, elektronik araç ve gereçler getirtmişlerdir. Yine İtalya'dan yeni silahlar ve helikopterler almaya çalışmaktadırlar. İşkence örgütü faşist MİT için bütçede ayrılan para geçen yıllara göre % 90 arttırılmıştır. Seçme faşist ve gericilerle doldurulan polisin sayısını arttırmak için 10 yeni polis okulunun kurulmasına çalışılmaktadır. İşçi sınıfının mücadelesini daha azgın yöntemlerle bastırabilmek, fabrikalardaki zindan hayatını daha da karartabilmek için "müessese polisi" adı altında, her fabrikada silahlı besleme birlikleri kurmak istemektedirler. Bugün, Seydişehir'de, Tariş'te, Aliağa'da, Sancak Tül'de, olduğu gibi hemen hemen bütün devlet dairelerine ve fabrikalara doldurdukları beslemeleri bellerinde silah işçilere saldırılar düzenlemekte, tezgahları başında saldırmakta, yaralamaktadırlar. Kurmak istedikleri "müessese polisi" bu köpeklerini kalıcı hale getirme, takviye etme, bütün fabrikaları bu yolla toplama kampı haline getirme amacını taşımaktadır.

Bir taraftan da, Ceza kanunundaki faşist maddeleri ağırlaştırmak, yeni faşist maddeler koymak planları yapmaktadırlar. "Toplu suçluluk" adı altında, faşist polisin hiç bir gerekçe göstermeden sokaklardan, yasal miting ve toplantılardan, okullardan, grev yada direniş çadırlarından onar onar, yüzer yüzer alıp götürdüğü devrimcilere, yurtseverlere, ilericilere delilsiz, gerekçesiz yıllarca ceza verebilecekleri yeni maddeler getirmek istemektedirler. Görünen o ki; bunlara bağlı olarak faşist DGM'ler ya da onun görevini yapacak yeni faşist mahkemeler kurmaya çalışacaklardır.

Faşistler, içlerindeki bütün arzuya rağmen, faşist diktatörlük cihazını güçlendirmenin, yeni bas [illegible]

bu hainler, bu emellerine ulaşmayı kolaylaştıracak bir hükümet değişikliği için çalışmaktadırlar. Bunun için de "yapılacak seçimlerin herşeyi düzelteceği" hayalleri yayarak işçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen mücadelesi karşısında hedef şaşırtmaya çabalamaktadırlar.

Seçimleri, daha doğrusu bir CHP hükümetini, "her derde deva" olarak göstermek isteyen CHP'nin sağcı yönetimi, bugüne kadar izlediği faşizmle uzlaşma, teslimiyet siyasetinin bugün yeni örneklerini veriyor. Olmayan demokrasiyi "kurtarma" laflarının arkasına geçerek, eli kanlı faşistlere ellerini uzatıyorlar.

İşçi sınıfının ve emekçi halkın sıkıntılarının son bulması, ancak faşist diktatörlüğün kökünün kazınması ile mümkündür. Bu ise, hükümet değişiklikleriyle değil ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferiyle gerçekleşebilir. Hele, CHP'nin sağcı yönetiminin yaptığı ve sosyal-faşistlerin candan destekledikleri gibi, halk düşmanı faşist MC ortaklarıyla ele, MHP tecrit edilerek, "demokrasiyi kurtarmaktan" dem vurmak, bugünkü faşist diktatörlüğün ömrünü uzatmak için kuvvet aşısı yapmaktır.

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI

Baş.ta.sa.I'de

cil talepleri için mücadelesini, sömürü ve zulüm düzenini yerle bir etme arzusunu, kendilerinin yurdumuzu Rus sosyal-emperyalizminin hegemonya alanı haline getirme emellerine alet etmek isteyen sosyal-faşistler, binlerce devrimci ve yurtseverin kararlı direnişi karşısında bozguna uğradılar. Sopalı saldırılara ve kurşun yağmuruna rağmen ilerleyen devrimci ve yurtseverlerin mücadelesinin ateşi içinde daha iyi kavradıkları bir gerçeği bütün yurda yaydılar. RUS SOSYAL-EMPERYALİZMİNİN UŞAKLARI SOSYAL-FAŞİSTLER HALKIN DÜŞMANLARIDIR. BÜTÜN YURTTA MÜCADELE EDEN İŞÇİLER, KÖYLÜLER, ÖĞRENCİLER, DEVRİM YOLUNDA İLERLEYEN TÜM HALK SOSYAL-FAŞİST BARİKATLARI PARÇALAMALIDIR. Yurdun dört bir yanında faşizme karşı dişediş bir mücadele yürüten emekçilere Ankara'dan seslenen devrimci ve yurtseverlerin ulaştırdıkları mesaj budur.

KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER!

Şimdi sosyal emperyalist uşakları sosyal-faşistler, mücadele alanında bir kere daha doğrulanan gerçeği gizlemek, yüzlerini örtebilmek için yalan üstüne yalan söylüyorlar. Bu hainler, "dışardan gelen, sayıları bir kaç yüzü geçmeyen bir grubun mitinge saldırdığı" yalanını yayıyorlar. Onlar miting alanındaki onbeş bine yakın devrimci ve yurtseveri bir avuç kişi olarak göstermeye çalışıyorlar. TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED içinde revizyonist yönetimleri çökertmek için dişediş mücadele eden devrimci ve yurtsever öğretmenleri, memurları, teknik elemanları gözlerden gizlemeye çalışıyorlar. Sosyal-faşist hainler, devrimci ve yurtseverlerin mitinge saldırdığını söylüyorlar. [illegible]

emekçi kitleleri uyutmaya sadece ve sadece katsayı hesapları ile oyalamaya çalışanlar, faşist MC döneminde 10'a yakın öğretmen öldürülmüş, onlarcası yaralanmış, binlercesi yuvası dağıtılmış oradan oraya sürülürken sessiz kalanlar kimlerdir?

Bütün bunlar için yerlerinden kıpırdamayan ama diğer yandan devrimci ve yurtseverleri TÖB-DER'den TÜM-DER'den, patronla anlaşıp fabrikadan ve DİSK'ten atmak için gayret gösterenler, sendikalarda ve kitle örgütlerinde demokrasiyi gaspedenler kimlerdir?

Bütün bunların uygulayıcısı, halkımızı Rus sosyal emperyalizminin kölesi haline getirmek, halkımızın yaşadığı zindan hayatını daha da karartacak sosyal faşist bir diktatörlüğü gerçekleştirmek isteyen sosyal-emperyalistlerin uşağı sosyal-faşistlerdir.

Emekçi halkımız, fabrikalarda, tarlalarda, köyde kasabada, okulda sürdürdüğü mücadelelerde faşist diktatörlüğün yıkılması için sosyal - faşist barikatlarında yerle bir edilmesinin gerekliliğini daha iyi kavrıyor. Bu mücadeleler içinde çelişleşiyor. Halkın her yeni eyleminde "KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL-FAŞİSTLER" şiarı daha bir güçlü olarak yükseliyor.

KAHROLSUN FAŞİSTLER,
SOSYAL-FAŞİSTLER!
NE AMERİKA, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK
TÜRKİYE!

SOSYAL EMPERYALİZME

Baş.ta.sa.4'de

mitinglerine, gösterilerine davet ederek, katılmaları karşısında değil tepki, memnunluk duyarak (Ankara mitingi bunun son örneğidir), demokratik kitle örgütlerinde v.b. seçimlerde omuz vererek (birçok dernek ve okul seçimleri örnektir), vb.yollarla bu arkadaşları, proleter devrimcilere, yurtseverlere, halka karşı ihanet cephesi kurmaya çekmeye çalışıyorlar. Gerek Devrimci Gençlik Dergisi'nin, gerekse Kurtuluş Sosyalist Dergi'nin görüşlerini savunan arkadaşların, bağırlarını modern revizyonizmin etkilerine açık tutan orta yolcu siyasetlerinden yararlanarak, halkın gençliği saflarında yer alan farklı siyasi görüşleri savunan proleter devrimciler, yurtseverlerle bu arkadaşlar arasında düşmanlık tohumları ekmeye, onları birbirlerine karşı zora dayanan yanlış mücadele yöntemlerini kullanmaya teşvik için alçakça tertipler düzenliyorlar. Tabiatları gereği; adi iftiralar, dedikodular yayıyor- [illegible]

dikildiği ve bu bakımdan esas olarak TKP revizyonizmine karşı mücadele edilmesi gerektiği konusu tartışma götürmez bir şekilde ortadadır." (Devrimci Gençlik Dergisi, sayı 15) diyen arkadaşların pratikte takındıkları tavır (İstanbul'da İYÖD mitingi sırasında ve sonrasında gelişen olaylar, AÖS ne proleter devrimciler hakkında adice iftiraları içeren duvar gazeteleri asılması, Ankara'daki olaylar v.b.) onların bu tertiplere gelmemek konusundaki uyanıklıklarını, farklı çelişkileri çözmekte farklı yöntemler kullanılması hakkındaki marksist ilkeyi, halkın ve devrimin çıkarlarına karşı sorumluluk ışığında gözden kaçırmamak gerekliğini tekrar tekrar gözden geçirmelidirler.

Kurtuluş Sosyalist Dergi'nin görüşlerini savunan arkadaşlar da geçen yıl Trabzon'da görüldüğü gibi devrimci ve yurtseverleri polise ihbar eden 36 devrimci ve yurtseverin tutuklanmasına sebep olan sosyal-faşistler ile aynı safta devrimci ve yurtseverlere saldırmamalıdırlar.

Biz orta yolcu bir siyaset izlemelerine rağmen gerek Devrimci Gençlik, gerekse Kurtuluş Sosyalist Dergi'yi bugünkü koşullarda halkın saflarında görüyoruz. Onlar, modern revizyonizmle marksizm-leninizm arasına kesin sınırların çekildiği; Sovyetler Birliğinin dünya halklarının ve milletlerinin en tehlikeli iki düşmanından birisi, sosyal-emperyalist bir ülke haline geldiği günümüz dünyasında ortayolcu bir siyaset izlemenin niyet ne olursa olsun sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme hizmet olacağını bilmeli, ortayolcu siyasetlerini terketmelidir - ler.

SÖZDE İLERİCİ YAZARLAR

Baş.ta.sa.I'de

[illegible] rırken ve "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganı ile halkın kurtuluşu yolunda kararlılıkla mücadele eden devrimcilere "Maocu koman dolar" diye ağzından salyalar akıtarak saldırırken, "sosyalizm" maskesi ardına gizlenerek bütün dünyada yağma ve talan peşinde koşan Rus sosyal-emperyalizminin sömürücü ve hegemonyacı emellerine hizmet ediyorsun. Sen halka ihanet ediyorsun!

Sizler, halkın yanında onurlu bir mücadeleyi red deden ve sosyal-emperyalizmin köleleştirici baskılarına boyun eğerek ilericilik (!) taslayan sözde aydınlar, sahtekarlıklarınızla halkın kurtuluş mücadelesinin yolunu karartamıyacaksınız.

DÜZELTMELER

Gazetemizin 41. sayısında bazı önemli hatalar vardır. Aşağıda belirttiğimiz bu hataları düzeltir, özür dileriz.

1- 1. sayfada "Faşistl Katillerden, İşkencecilerden Hesap Sorulmalıdır, İmza Kampanyası Sürüyor" başlığı altındaki Ayvalık-BALIKESİR - (51) olarak çıkan satır, Ayvacık-ÇANAKKALE - (51) olacaktır.

2- 8. sayfada "Şehitlerimizi Anıyoruz" başlıklı yazıda Kerim Yaman'ın ölüm tarihi 23 Ocak 1976 olarak çıkmıştır. Doğru tarih 23 Ocak 1975'dir.

3- Yine aynı sayfada Akhisar tütün mitingiyle ilgili olarak çıkan haber yanlıştır. Ayrıca haberin üzerindeki resim Akhisar mitingine değil, Dikili mitingine aittir. Akhisar mitingi, 10 bine yakın tütün üreticisi olan köylüler tarafından değil, 1500-2000 civarında ve çoğunluğu gençliğin katılmasıyla yapılmış [illegible]

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N.OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU- İSTANBUL ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT IBM. BASKI: DAİLY NEWS WEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ANKARA DAĞITIM: YURT-DA ANKARA BÜROSU, ANKARA-YENİŞEHİR, NECATİBEY CADDESİ BİLECİK PASAJI 27/17 İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA BÜROSU, KESTELLİ CADDESİ, HARPUTLU İŞ HANI NO.P.18 İZMİR. YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

DİSK'İN

Baş.ta.sa.6'da

Günümüzde DİSK yönetimi kuruluğu andaki durumundan daha geridir. ABD. emperyalizmin ve işbirlikçisi hakim sınıflara uşaklık yapan Türk-İş yöneticilerine karşı mücadele içinde doğan DİSK'in yönetimi bugün başka bir emperyalist ülkenin, Sovyet sosyal emperyalizminin işbirlikçisi Sosyal faşistlerin denetimi altına girmiştir. Bugün Türk-İş ve DİSK yöneticileri arasında hiç bir fark yoktur. Her ikisinin yönetiminde de emperyalistlerin ve işbirlikçi hakim sınıfların uşakları vardır.

Bugün DİSK'i ileriye götürmenin yolu, DİSK'in sosyal faşistlerden kurtarılmasından geçmektedir. DİSK'in sınıfın çıkarları doğrultusunda mücadele eden bir sendika haline, gelmesi Devrimci siyasetin önderliğine ve devrimci işçilerin yönetime gelmesine bağlıdır. İster faşist, ister sosyal faşist, ister reformist ve diğer burjuva akımlarının temsilcisi olsun her türden sendika ağasının yıkılması devrimci proletaryanın önündeki görevdir. Devrimci proletarya, en başta faşistler ve sosyal faşistler olmak üzere bütün bu burjuva, akımlara karşı, sınıf sendikacılığını gerçekleştirmek ve devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi için mücadele etmelidir.

DİSK İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNİN ÜRÜNÜ OLAN VE BU MÜCADELENİN BELLİ BİR AŞAMASINDA KURULAN BİR ÖRGÜTTÜR. GÜNÜMÜZDE DİSK'İN YÖNETİMİNDE SOSYAL FAŞİSTLERİN ETKİNLİK KAZANMIŞ OLMASI BİZİ "DİSK SOSYAL FAŞİST BİR ÖRGÜTTÜR." SONUCUNA ULAŞTIRMAMALI, DİSK SOSYAL FAŞİSTLERE TERKEDİLMEMELİDİR.

Gökhan Edge

Baş.ta.sa.3'de

gördüm. Koluma girerek "emniyete kadar küçük bir ifade için" arabaya bindirilerek I. Şubeye götürüldüm.

Daha önce iki arkadaşın sorgusunu yapanların karşısına çıkarıldım. Zora koşmamam gerektiğini, buraya gelenlerin konuşmadan çıkmadıklarını, Sendika Başkanlığının kendilerine sökmeyeceğini, avukatlara güvenmemem gerektiğini, İ.Gökhan gibi isterlerse öldürebileceklerini, her şeyi bildiklerini bir de benden duymak istediklerini ve bu nedenle dediklerini itiraz etmeden kabul etmem gerektiğini belirttiler.

ASİS Sendikası Adana Temsilcisiyken tanıştığımız yiğit, dürüst ve örnek devrimci arkadaş İ. Gökhan Edge'yi nereden tanıdığımı, samimiyetimi, evine gidip gitmediğimi, Sendikada işçilere neler anlattığımı, işçilere seminer düzenleyip düzenlemediğimi, Halkın Kurtuluşu Gazetesi'nin görüşlerini neden beğendiğimi, işçilere verip vermediğimi, kimlerin bizim eve gelip gittiklerini ve bunlar gibi sorular soruyorlardı.

İşçileri kanunsuz direnişe götürdüğümü, grevler uyguladığımı, yürüyüş ve mitinglere katıldığımı, derneklere, sendikalara gidip geldiğimi bildiklerini ve böyle bir adamın mutlaka gizli örgütle ilişkisi olabileceğini zora başvurmalarına meydan vermeden konuşmamı tekrarladılar.

O gece saat 01.30'da karakola götürüldüm. Bu sorgular bir hafta boyu geceleri devam etti. Nezarethanelerin, soğuk betonunda bir hafta geçirdikten sonra 12.12.1976 Pazar günü nöbetçi mahkemeye çıkarılarak tutuklandım.

Cezaevinde 15.12.1976 günü Mustafa Kaya, Cezaevi Müdürü Celalettin Özel'in odasına çağrıldı. Poliste sorguyu yürüten istihbarat şefi Ertan tarafından arkadaşımız sorguya çekildi.

17.12.1976 günü tekrar Mustafa Arkadaş, Cezaevi Müdürlüğüne MİT yetkililerince çağırıldı. Siyasi koğuştaki yirmi kadar devrimci buna tepki göstermesi üzerine başta cezaevi müdürü olmak üzere 40-50 kadar gardiyan coplarla saldırdılar.

O akşam küfür edilerek diğer siyasilerle falakaya çekildik. Cezaevi Müdürü adi, ağıza alınmayacak küfürleri savuruyordu. Aynı gece siyasi koğuştan M.Fatih Öktülmüş Konya Cezaevine sürgüne ve yedi kişi de 20 gün hücre cezası verildi. Cezaevinde tutuklu ve mahkumlar üzerinde büyük bir baskı var. Özellikle siyasiler ezilmek istenmektedir.

Tüm bunlardan polisin bir hayali gizli örgüt yaratmağa çalıştığı ortadadır. Halkımızın gelişen devrimci mücadelesi karşısında faşistler azgınlaşıyor, devrimcilere, yurtseverlere akla gelmedik işkenceler uyguluyorlar.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi faşist MC iktidarının eli kanlı köpekleri: YİĞİT VE KARARLI DEVRİMCİ, DEVRİMİN VE HALKIN ÇIKARLARINI HAYATINDAN ÖNDE TUTAN ÖRNEK DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ İ. GÖKHAN EDGE'Yİ işkence ile katlettiler.

İ.Gökhan Edge arkadaşın devrimci tavrı örnek, anısı önder olacak bize. Şunu biliyoruz ki, faşizme karşı mücadele etmedikçe faşizm gerilemez, aksine daha da azgınlaşır. Zalimlerin zulmü; yılgınlık değil, bizim daha da bilenerek halkımızın sıkılmış yumruğunun verdiği inançla Ulusal Demokratik Halk Devrimi uğruna mücadele etmemizi sağlar.

TÜM İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULSUN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

ADANA KAPALI CEZAEVİ
TUTUKLULARINDAN

BEKİR BAHÇECİ (YENİ HABER İŞ ADANA ŞB. BAŞK.)
ŞABAN KUŞ MUSTAFA KAYA

KINIK'TA

Baş.ta.sa.8'de

lenen faşistler toplu halde tekrar halkın üzerine saldırdılar. Halk bu saldırıya da yılmadan karşı koydu. Karşılıklı kullanılan taş ve sopalarla olay bir süre devam etti, ülkücü faşistler dayanamayıp parti binalarının içine gizlendiler. Bir kısmı da ara sokaklara kaçarak kayboldular. Bu arada atılan taşların bir kısmı MHP parti binasına isabet etti ve camları kırıldı.

Olaydan sonra emniyet ekipleri geldi ve kalabalığın içinden rastgele iki kişiyi yakalayıp tutuklamak istedi. Ancak halk bunları polise teslim etmedi.

Ertesi sabah polis önüne gelen herkesi tutuklamaya başladı, bazı arkadaşlarımızı evlerinden aldı.

Olaydan önce herşeyi bilen faşist polis, olaydan sonra aslan kesildi, yurtsever halkımızın üzerinde terör estirmeye başladı, birçok arkadaşımızı karakola doldurdu. Şimdi 8 devrimci arkadaşımız tutuklu bulunmaktadır.

Polisin bazı yayın organlarına verdiği haber tamamen kasıtlı ve yalandır. Bu haberde "MHP Kınık binası kimliği bilinmeyen kişiler tarafından basılıp, tahrip edilmiştir" denmektedir.

Olaylar herkesin gözünün önünde olmuştur. Olayı yaratan bir avuç faşist saldırgan herkes tarafından bilinmektedir. Bu böyleyken başta avukat Üstün olmak üzere CHP ilçe yöneticileri, halkın tahrik edildiğini, oyuna geldiğini söyleyerek halkı suçlu göstermeye çalışmakta ve faşist saldırganları korumaktadır.

CHP yöneticileri bu ifadeleri ile halk düşmanlarının yanında olduklarını açıkça göstermişlerdir. Kendi niteliklerini açıkça sergilemişlerdir.

Halkımız her yerde sonuna kadar emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele edecektir. Gerçek kurtuluş işçilerin köylülerin bağımsız demokratik Türkiye'sindedir.

KINIK'LI DEVRİMCİLER

Sisag

Baş.ta.sa.5'de

kitlenin karşı çıkışını örgütleyerek grev komitesinin seçim kararı almasının sağlanmasına rağmen ve revizyonist ve reformistlere güvenilmemesi gerektiği yeterince kavranamadığından, komitenin değiştirilmesi sağlanamamıştır.

Revizyonistlerin eleştiri özeleştiri ve tartışma yöntemlerine karşı çıkılmış, gereken her yerde eleştirilerin açıkca ortaya konulmasından çekinilmemiş, yapılan hataların özeleştirisinin verilmesi baş görevlerden biri sayılmıştır. Bunun yanında tartışma ortamının sürekli canlı tutulmasına çalışılmıştır.

Sendikanın grev ödeneklerinin eşit dağıtılması savunulmuş ve sağlanmış - tır.

Grev süresince revizyonist-reformist siyasetin etkinliğinin kırılması yolunda mücadele yürütülmüştür.

Tüm çalışanların aynı çalışma yerinde toplanmamış olması grev sürecinde geç toparlanmanın önemli bir nedeni oldu. Bir diğer neden de aynı zamanda kitlelerle güçlü bağlar kuramamasının da inedeni olan teorik yetersizlikti.

Teorik yetersizlik nedeniyle düşülen ve düşülebilecek hatalardan arınabilmek için grev süresince çalışmalar yürütüldü.

DEVRİMCİLERİN BUNDAN SONRAKİ GÖREVLERİ

Toplu-iş sözleşmesinin yürürlükte olacağı önümüzdeki dönemde devrimcilerin görevi: Toplu sözleşme hükümlerinin eksiksiz ve zamanında uygulanması, kitle bağlarının güçlendirilmesi ve revizyonist-reformist siyasetin daha etkin bir biçimde teşhir ve tecrit edilmesi yönünde çalışmak olacaktır.

SİSAG'DAN
BİR GRUP GREVCİ İŞÇİ

MUSTAFA SUPHİ

Baş.ta.sa.8'de

ve halkının menfaatleri de bizce bunu gerektirmektedir.

Toplantıda konuşmacılar devrim şehitlerinin anılmasının ve geçmişin değerlendirilmesinin yanında önemli olarak proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşası meseleleri üzerinde de durdular.

HALKIN YOLU DERGİSİ SAĞ REFORMİST FIRTINALARIN ETKİSİNDE KALMAKTADIR.

Halkın Yolu dergisi adına konuşma yapan arkadaş: Türkiye'de proletarya partisinin inşasının değil, ancak yeniden inşasının söz konusu olduğunu söyledi. Partinin proleter devrimcilerin birliği üzerinde oluşacağını ve ancak "geçmişin bolşevik mirası", "57 yıllık proleter devrimci miras" ve "1926 Programı" temelleri üzerinde "yeniden" inşa edilebileceğini söyledi. Esas olarak Halkın Yolu dergisinin 4. sayısında konu ile ilgili yer alan görüşlerin bir özetini yaptı.

Bize göre Halkın Yolu'ndan arkadaşlar bir çok siyasi meselede olduğu gibi geçmişin değerlendirilmesi, proleter devrimcilerin birliği ve partinin inşası meselelerinde de dışardan estirilen sağ reformist fırtınaların etkisinde kalmaktadırlar. Halkın Yolu dergisi hem geçmişin Şefik Hüsnü önderliğindeki döneminin bir sürü anti-marksist, reformist temel hatasını ortaya koymakta; hem de aman bana da inkarcı derler mi? anlayışıyla 57 yıllık geçmişi proleter devrimci ilan etmektedir. O, bu şekilde bizce, 57 yıldır sürdürülen ve hatta 1971'in küçük burjuva ihtilalciliği döneminde de siyasi tezlerde sürdürülen en temel hataya, 56 yıllık sağ oportünizmi devam ettirme hatasına düşmektedir. Halkın Yolu Dergisi reformist sağ sapma Halkın Sesi'nin korkutucu (!) sloganlarını, "geçmişin küçük-burjuvaca inkarı", "geçmişi olmayanın geleceği de olmaz" ve bunun gibileri kendisi de tekrarlamayı bir kenara bırakmalı, bu sloganları aldığı yere teslim etmeli, cereyana göğüs germeli ve toplantıda Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği tarafından ortaya konan gerçekler üzerinde de daha ciddi bir şekilde düşünmeli ve meseleyi araştırmalıdır. Bundan kazançlı çıkacak olan sadece ve sadece devrimcilerin birliği olacaktır.

Toplantıda Halkın Birliği adına konuşan arkadaş da geçmişin değerlendirilmesi ile ilgili esas olarak Halkın Birliği dergisinin birinci sayısında ortaya konan görüşlerin paralelinde bir konuşma yaptı. Mustafa Suphi'nin devrimci bayrağını yükseltti. Şefik Hüsnü döneminin esas olarak doğru bir değerlendirmesini yaptı. Mustafa Suphi'nin öldürülmesinden çıkartılması gereken önemli bir ders de hakim sınıflara hiç bir şekilde güvenilemeyeceği, olduğunu belirtti.

Toplantıda Halkın Kurtuluşu adına konuşan arkadaş, TKP'nin en önemli önderlerinin katledilmesiyle başlayan Şefik Hüsnü dönemi ve bu dönemin tezlerinin sağ oportünist reformist, burjuva kuyrukçuluğu niteliği üzerinde durdu. Mustafa Suphi yoldaş'ın TKP'sinin tezleri ile Şefik Hüsnü Dönemi'ndeki tezler ve uygulamalar arasında karşılaştırmalar yaptı. Şefik Hüsnü döneminin işçi ve köylü kitleleri ile birleşemeyen aydın kulübü karakterini ve legalist anlayışını sergiledi. Üzerinde çok durulan 1926 programından sonraki dönemde, TKP'nin sağ oportünist ve şovenist tez ve uygulamalarından örnekler verdi.

ŞEFİK HÜSNÜ'NÜN ANTİ-MARKSİST TEZLERİ 57 YILDIR ÇEŞİTLİ KILIKLARDA SÜRÜYOR.

Arkadaşımız, Şefik Hüsnü'nün sosyalizmi Kemalist burjuvaziden beklediğini, yarı-sömürge ülkelerde emperyalizme bağımlı büyük burjuvazinin ekonomik temeli olan tekelci devlet kapitalizmini devletçilik adı altında desteklediğini, feodalizmin tasfiyesini kemalist burjuvaziye yaptıran anti-leninist anlayışını, toprak devrimini inkar anlayışını ve bu temel üzerinde yükselen işçi ve köylü kitlelerinden uzaklaşma ve burjuva-aydın tabakalara yanaşma eğilimini, Doğu'da feodalizmin tasfiyesi adı altında ezen ulus şovenizmi eğilimini ortaya koyan örnekler verdi. Şefik Hüsnü'nün devrimi her zaman burjuvazinin bir kesiminden beklediğini ve örneğin Şükrü Saracoğlu'na karşı Refik Saydam'ın, İnönü'nün tek şef diktatörlüğüne karşı Bayar-Menderes'in nasıl desteklendiğini anlattı.

Bütün bu anti-marksist tezlerin 57 yıldır şu veya bu kılıkta nasıl kesintisiz bir biçimde sürdüğünü gösterdi. Mihri Belli'nin de, ASD ve PDA dergilerinin oportünizminin de, bugünkü Halkın Sesi ve Aydınlık oportünizminin de Şefik Hüsnü'nün ve 56 yıllık hareketin sağ tezlerinden kaynaklandığını belirtti.

Arkadaşımız, ülkemizde proleter devrimcilerin birliğinin üzerinde yükseleceği ilkelerin, siyasetlerin ve programın, örgütlenme ve mücadele anlayışının ancak ve ancak 57 yıllık sağ reformist hareketin marksist-leninist bir eleştirisi temeli üzerinde ortaya çıkabileceğini belirtti.

1971 DÖNEMİNİN ÖZELEŞTİRİSİ EKSİKTİR. DERİNLEŞTİRİLMESİ VE TAMAMLANMASI PROLETER DEVRİMCİLERİN TEMEL GÖREVİDİR.

Bugün proleter devrimci saflarda yer alan unsurların esas olarak 1971 döneminin küçük-burjuva sol sapma hareketinin eleştiri-özeleştirisinden kaynaklandığını, ancak bu eleştirinin eksik olduğunu ve eleştirinin derinleştirilmesinin ve tamamlanmasının bütün proleter devrimcilerin önünde duran temel görev olduğunu belirtti. Ve doğrulara ancak böyle varılabileceğini bildirdi.

1971 döneminde dahi, pratik mücadelede sol sapma çizgi izlenirken, siyasi konularda nasıl 57 yıllık sağ reformist mirasın egemen olduğunu bizzat o dönemin belgelerinden örneklerle açıklayan arkadaşımız; 1971 döneminin sol çizgisinin eleştirisinin en başta 57 yıllık sağ reformist, oportünist çizginin eleştirilmesi ve ikinci olarak da bizzat 1971 dönemindeki sağ sapmanın, o zamanda PDA oportünizminin eleştirilmesi ile birleştirilmesi gerektiğini ve ancak o yolla doğrulara varılabileceğini ve proleter devrimcilerin birliğinin sağlanabileceğini anlattı.

MÜCADELE SADECE "SOL"A YÖNELTİLDİĞİNDEN SİYASETTE SAĞ UNSURLAR YÜKSELDİ.

Mücadelenin sadece "sol"a yöneltilmesi yüzünden Türkiye işçi sınıfı hareketinde ve proleter devrimci siyasette sağ unsurların ister istemez yükseldiğini, PDA oportünistlerinin kendilerinin prestij kazandığını zannetmesinin ve proleter devrimcilere ve proleter devrimci harekete dil uzatmaya kalkışmasının temelinde de bunun yattığını belirtti. Bizzat "sol"a karşı mücadelenin arkasına sağ oportünizmin gizlendiğini ve bir takım ideolojik mevziler kazandığını anlattı. Aydınlık oportünistlerinin bir zamanlar proleter devrimcilerin birliği içinde sayılmasının ve bu anlayışın bugün hala Halkın Yolu tarafından sürdürülmesinin temelinde de aynı şeyin yattığını anlatan arkadaşımız; vakit geçirmeye zamanımızın olmadığını, önümüzde zorlu mücadele günlerinin olduğunu ve proleter devrimcilerin birliğinin mutlaka sağlanması gerektiğini bildirdi.

Proleter devrimcilerin ilkeli, marksist-leninist birliğinin ve proletarya partisinin ancak ve ancak 56 yıllık sağ oportünizmin, reformizmin ve onun bir unsuru olan 1971 dönemindeki ve günümüzdeki maskeli oportünist Aydınlık çizgisinin ve 1971 döneminin küçük-burjuva maceracılığının marksizm-leninizmin ışığında tutarlı bir eleştirisi ile oluşacak ilkeler, siyasetler ve program, ve örgütlenme tarzı ve mücadele ve çalışma anlayışı temeli üzerinde sağlanabileceğini belirten arkadaşımız bütün proleter devrimcileri bu temel ve bu anlayış üzerinde proletarya partisinin inşası yolunda sıkı ve ilkeli bir birliğe çağırdı.

Anma toplantısı, proleter devrimci harekete hız veren, proleter devrimcilerin birliğinin ve proletarya partisinin inşasının yolunu aydınlatan bir gün oldu.

HALKIMIZ

Baş.ta.sa.1'de

Bulgaristan'ın en küçük bir sosyal muhalefetin bile zulümle bastırıldığı ülkeler olduğunu bilmeyen var mı? Bu ülkelerin ezilen uluslar için bir zindan olduğunu, bütün demokratik taleplerin kanla bastırıldığını okumayan kaldı mı? Ülkemizde ortalıkta gezine gezine "sosyalistim" diyerek dolaşanlar bu ülkelerdeki iktidardaki siyasi güçlerin ikizleri olduklarını kendi ağızlarıyla açıklamaktadırlar...

İktidara yürüyen her sınıf, her siyasi güç kendini bütün toplumun veya toplumun büyük çoğunluğunun öncüsü olduğunu, ezilen sınıfların kurtarıcısı olduğunu söylemek zorundadır. Ama bunun böyle olup olmadığını anlamak için o siyasi hareketin yalnızca ne dediğine değil ne yaptığına ve nasıl yaptığına bakmak gerekir. Hitler de kendini bütün toplumun kurtarıcısı işçilerin ve tüm emekçilerin dostu olarak göstermişti. Ama hayat onun için kendi halkının ve bütün dünya halklarının kanını emmek isteyen bir avuç tekelci burjuvazinin temsilcisi olduğunu ispatladı.

Tarih öğreticidir, Özellikle ülkemizin yakın tarihi eğitici ve ilginç örneklerle doludur: Alman yanlısı büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının partisi ittihat ve Terakki'nin zorba yönetimine sözde demokrasi şiarlarıyla karşı çıkan Hürriyet ve İtilaf'ın nasıl zalim ve vatan satıcısı unsurların siyasi hareketi olduğunu tarih herkese gösterdi.

Amerikancı faşistlerin bugün T"K"P, TSİP vb. sosyal faşist mihraklara karşı olması kimsenin gözünü boyamamalıdır. Böyle bir karşıtlık iki emperyalist süper devletin arasındaki çelişkiden kaynaklanmaktadır. İngiliz-Fransız yanlısı hakim sınıfların siyasi temsilcisi olan Hürriyet ve İtilaf'ın birçok üyesi ~~olmasına~~ İttihat ve Terakki ile mücadelede Sinop zindanlarına sürgün gitti. Ama bu; Ali Kemallerin, Damat Feritlerin, Ulunay'ların nasıl vatan satıcıları olduğu gerçeğini değiştirmedi. Gerçekte faşistlerin, vatan satıcılarının demokrasi ve bağımsızlık perdelerinin arkasına saklanmasının tek örneği bu değildir. Kemalist diktatörlüğe karşı mücadele eden Terakki perver Cumhuriyet ve Serbest Cumhuriyet Fırkaları da halkı peşinden sürüklemek için demokrasi kılıfına savunma ve halkın en temel taleplerine sahip çıkma yoluna gittiler.

Bu nedenle T"K"P, TSİP vb. siyasi hareketlerin bugün demokrası ve bağımsızlık şiarlarıyla faşist MC'ye saldırmaları ve zaman zaman faşistlerin onlara saldırması, onları demokrat ve yurtsever olduğunun delili değildir. MC'ye, Amerikancı faşistlere ve ABD emperyalizmine saldırının ardında yatan gerçek sosyal faşistlerin kendi sınıf çıkarları, ABD emperyalizminin dünya ölçüsündeki rakibi Sovyetler Birliği'nin çıkarlarıdır.

Bugün sosyal faşistleri demokrat olarak görenler, demokrasi mücadelesi için onlarda bir potansiyel arayanlar 30 yıl öncesini, Demokrat Parti örneğini unutmamalıdır. Alman yanlısı faşist bir iktidara karşı yükselen DP muhalefeti hemen hemen bütün halk kesimlerini peşinden sürükledi. DP'nın Milli şef faşist diktatörlüğüne karşı mücadelesi birçok aydının hatta kendine sosyalistim diyenlerin desteğini sağladı. Ama bütün halkı arkasına alıp iktidara geçen DP daha ilk günden o halka karşı olduğunu, onları zulüm ve sömürü çarkında inletmek için iktidara geldiğini, DP'nin gerçekte bir avuç toprak ağasının, işbirlikçi tekelci burjuvazının ve ABD emperyalizminin çıkarlarının temsilcisi olduğunu gösterdi.

Menderes'lerin, Bayar'ların, Fahri Tarımanların gerçek niteliklerini incelemeye gerek görmeyenler, onların demokrasi demogojilerinin arkasından gidenler yanıldıklarını anladıklarında iş işten geçmişti. DP'nin zalim yönetimi ilkönce onu demokrasi havarisi olarak görenleri ezdi. Faşist DP'nın on yıllık iktidarı işçiler, köylüler, aydınlar ve bütün halk için çekilmez bir sömürü ve zulüm dönemi oldu.

Halkımız bütün tarihi boyunca kendini zulüm ve sömürü dünyasından kurtaracağını, demokrasi ve müreffeh bir ülke vaadeden çeşitli hakim sınıf kliklerinin arkasından gitmek zorunda bırakıldı. Bir zalimin yerine başka birisi seçmek zorunda bırakıldı. Bir zalimin yerine başka birini seçmek zorunda kaldı. Ama bu kez artık halk kendi kaderini kendi ellerine almak için ayağa kalkıyor. Artık faşist çeteler arasında bir tercih yapmıyacaktır. Amerikancı faşistlere karşı diye sosyal faşistleri tercih etmeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU

Bornova yurtlarında, devrimci yurtsever öğrencilerin örnek ve yiğit mücadelesi, faşizmin tezgahlarını yıkarak, faşistlerin saldırılarını etkisiz bırakarak ve sosyal-faşist ihaneti yerle bir ederek başarıyla gelişiyor...

Geçen yıl faşist MC'nin ülke çapında, yurtsever devrimcilere saldırısı Ege Üniversitesinde de devam etti. Önce Üniversite jandarma kışlası haline getirildi. Her gün sayıları 10'dan aşağı düşmeyen araba konvoyu üniversite içinde dolaşarak gövde gösterisi yapmaya başladı. Ege Üniversitesi öğrencileri, Üniversite-nin jandarma kışlası ve manevra alanı haline getirilmesi karşısında sessiz kalmadılar. 20.000 öğrenci, jandarmanın Üniversiteden çekilmesi için direnişe başladı. Ege Üniversitesi öğrencilerinin yekvücut mücadelesi karşısında jandarma yurtlar sahasına çekildi. Bunun üzerine Bornova yurtlarında kalan yurtsever devrimciler, jandarmanın yurtlardan çekilmesi için yurt ücretlerini ödememe şeklinde direnişe başladılar.

Faşist MC hükümeti bu defa müdür Nazlım Dere aracılığıyla yurtları faşistlerin ini haline getirme planlarını uygulama çalışmalarına başladı. Faşist Müdür planını uygulamak için önceden, demir sopaları, tabancaları diğer yaralayıcı maddeleri yurt makam odasına depolamıştı. Jandarma yüzbaşısı Hanefi Erkan'ın demokratik kişiliğinden kaynaklanan tavrı sonucu müdürün makamında yapılan aramada, karısına yazmayı ihmal etmediği suçunu belgeleyen mektup ile yukarıda saydığımız yaralayıcı ve öldürücü aletler zapta geçti. Faşist MC, görevlendirdiği faşist müdür Nazlım Dere'nin aracılığıyla yurtları faşist beslemelerin elinde Üniversiteye saldırmada ATLAMA TAHTASI olarak kullanmak istiyordu.

Faşist müdür görevine 4 bloktan oluşan erkek bloklarının birini boşaltmakla başladı ve daha sonra bu bloğa faşist beslemeleri gece gizlice yerleştirdi. Faşist beslemeler ile birlikte yurtsever devrimci öğrencilere saldırdı. Yurt öğrencilerinin kararlı ve yiğitçe karşı koyuşları karşısında faşist beslemeler yurdu terkederek kaçtılar. Haziran'ın son haftasından itibaren Bornova yurt öğrencileri, faşistlerin saldırısını püskürterek, sosyal-faşist ihaneti yerle bir ederek ve bir çok maddi zorlukların üstesinden gelerek, jandarmanın sindirme ve yıldırma çalışmasını boşa çıkartarak (Bornova karakol jandarmaları, faşist ideoloji ile belirlenmiş kafaları ile direnişçileri psikolojik ve moralmen yıkmak için verilen bütün faşist emirleri uygulamakta kusur etmediler) bu güne kadar kararlı ve yiğitçe direndiler.

Yurt öğrencileri, faşist MC'nin saldırılarının gerçek amacını öğrendikten ve kavradıktan sonra, feda edemiyecek hiç bir özel menfaatlerinin olamıyacağının hem kavradılar hem de geniş çevreye kavratmak için yoğun çalışmalara girdiler. Yurtsever devrimci öğrencilerin, faşist planları arka arkaya boşa çıkarmaları karşısında sosyal-faşistler "daha önce direndiniz de ne oldu?", "jandarma güçlü", "nasıl olsa faşistleri yerleştirecekler" vb. gibi laflarla yurtsever devrimcilerin mücadelesine kara çalmaya çalıştılar.

Rus sosyal-emperyalizminin uşakları olan sosyal-faşistler, yurtsever devrimcilerin, faşistlere yiğitçe karşı koyuşlarını, kantinlerden çaylarını yudumlayarak seyrettiler ve bir kez daha ihanetlerini sergilediler. Sosyal-faşistler birer paçavra olan gazetelerinde, yurtsever devrimcilerin mücadelesini utanmazca kendilerine mal etmeye çalışırken, diğer yandan etkilerindeki kişileri kölelik zinciri ile bağlıyabilmek için ve bazı kararsızları etkilemek amacıyla "yine maccular olay çıkardı... çıkaracak" diyorlardı. Faşistlerin (Amerikancı) yaralanmasını yurtseverlerin yaralanması olarak gösteren bildiriler dağıtarak alçaklıklarını gösterdiler. Onlar, özünde aynı kendileri gibi olan emperyalist uşağı faşistlerin saldırılarını gözden kaçırmaya çalıştılar. Sosyal-faşistler "bildiri" dağıtmak bahanesi ile yurtlarda aylardır mücadele eden yurtsever devrimcilere saldırdılar. Aylardır Amerikancı faşistlerin saldırılarını boşa çıkaran devrimciler sosyal-faşistlere de gereken cevabı verdiler.

Üniversitede öğrenim yapılıyorsa ve faşistlerin saldırıları etkisiz bırakılıyorsa bu, yurt öğrencilerinin yiğit mücadelesinin eseridir.

Onlar (yurt öğrencileri); bir kış boyu yağmur, soğuk, gece, gündüz demeden nöbet tuttular ve yılmadılar.

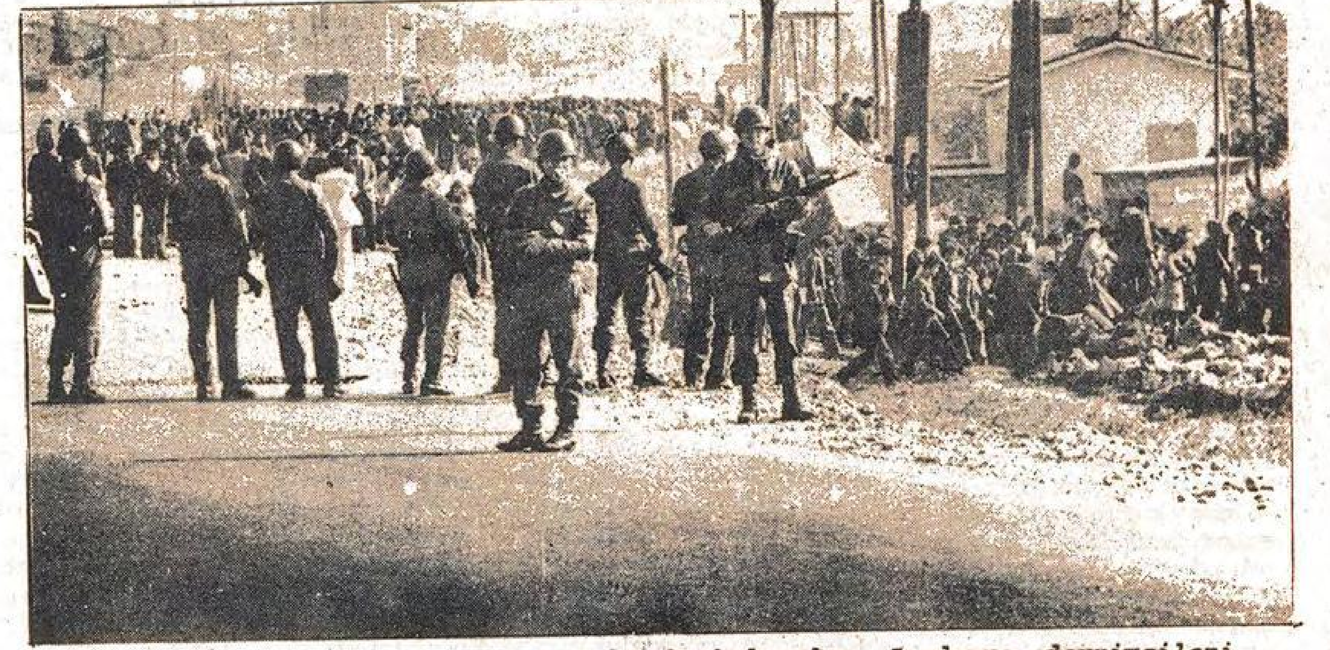
Onlar; jandarmanın sindirme ve yıldırma uygulamalarına boyun eğmediler. Yüzlerce jandarmanın dipçiğine teslim olmadılar.

Onlar; kış aylarında kantinde soğukta tek battaniyenin altında, sık sık hastalanarak ve vücut dirençlerini belli ölçüde kaybetmelerine karşın direndiler, yılmadılar.

Onlar; faşist saldırganların ve sosyal-faşistlerin saldırılarını etkisiz bıraktılar ve gereken cevabı verdiler.

Onlar; üniversitenin okunabilir olmasını sağladılar.

Tüm bu kararlı ve yiğit mücadelenin sonucu olarak yurtlar açıldı ve kesin kayıtlar başladı. Yurt idarecileri şimdi de direnişte kalan öğrencilerden tesbit ettiklerini "sakıncalı" diye yurda almamak istemektedirler. Bunca zorluklara yenen yurtsever devrimciler birliklerini ve yurtlara girmek için direnişlerini sürdüreceklerdir. Onlarda var olan yılmama ruhu, halkımızın emperyalizme ve faşizme duyduğu kin ve öfkeden gelmektedir. Faşistlerin, sosyal-faşistlerin oyunları bundan sonra da devam edecek. Fakat yurtsever devrimciler faşist ve sosyal-faşist barikatları bir bir aşmayı başaracaklardır.

Faşist saldırganlar gene ortadan kaybolmuşlar. Jandarma, devrimcileri kordon altına alıyor.

Yurtlarımıza militanca sahip çıkalım!

BORNOVA YURTLARINDAKİ DİRENİŞİ ÖRNEK ALALIM!

Geçen yıl içinde faşist diktatörlüğün öğrenci gençliğe saldırısı, bütün fakülteler, akademiler, yüksek okullar, liseler, orta okullar ve yurtlarda sürdürüldü. Faşist diktatörlük, öğrenci gençliğin bugüne kadar görülmemiş ölçüde yaygınlık kazanan mücadelesi karşısında şaşkına döndü. Üniversite ve yüksek okullardan sonra liseler ve orta okullar büyük bir çabuklukla, ardı ardına patlayan boykotlarla mücadele alanında yerlerini aldılar.

Okullarda sürdürülen dişe diş mücadelelerde önemli birer mevzi olan yurtlar, polis-faşist-idare işbirliği ile faşist beslemelerin yuvaları haline getirilmeye çalışıldı. Yurtlar, tamirat - tadilat ve benzeri uyduruk gerekçelerle boşaltılıyor, arkasından faşistlerin yurtlara yerleştirilmesi için yoğun sindirme ve yıldırma uygulamalarına girişiliyordu.

Geçen yıl faşistlerin her ne pahasına olursa olsun ele geçirmek için azgınca saldırıları Bornova (İzmir) yurtlarında kararlı bir direnişle karşılaştı. Yurtlardaki devrimci ve yurtseverler ellerindeki mevzileri faşistlere terketmemek için yiğitçe mücadele ettiler. Pasifizmi ve sosyal faşist ihaneti yere çaldılar. Onların faşizme terk edecek, özellikle savaşmadan terk edecek hiç bir kaleleri yoktu.

MUSTAFA SUPHİ, 14 YOLDAŞI VE DİĞER DEVRİM ŞEHİTLERİ ANILDI

Anma toplantısı, ülkemizde proleter devrimcilerin birliğinin ve proletarya partisinin inşasının yolunu aydınlatan bir gün oldu

Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halkının yiğit savaşçıları ve kararlı öncüleri Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve 13 yoldaşı, ve diğer devrim şehitleri 6 Şubat günü Istanbul'da düzenlenen bir toplantıyla anıldı. Anma toplantısını HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN YOLU birlikte düzenlediler.

Toplantının düzenlediği Tepebaşı Gazinosu binlerce devrimci ile doldu. Devrim şehitlerini anma ve geçmişi değerlendirmenin yanında devrimciler, günümüzle ilgili somut meseleler ve özellikle proletarya partisinin inşası ve proleter devrimcilerin birliği meseleleri üzerinde de durdular.

Aslında 15 yoldaşın ölüm yıldönümünde yapılması kararlaştırılan toplantı hakim sınıfların çeşitli engellemeleri ile karşılaştı. Ancak kararlı ve mücadeleci bir tutum sonucunda bir hafta sonra gerçekleştirildi.

Devrim şehitleri için saygı duruşu ve hep bir ağızdan gür sesle söylenen ENTERNASYONAL ile başlayan toplantıda HALKIN KURTULUŞU gazetesi, Halkın Yolu, Halkın Birliği dergileri ve Halkın Sesi ve Halkın Gücü adına birer konuşma yapıldı. Halk ozanları Kürtçe ve Türkçe ağıtlar ve devrim türküleri söylediler. Çeşitli halk derneklerinden gelen mesajlar okundu.

HALKIN SESİ OPORTÜNİSTLERİ TOPLANTIYA KATILMADILAR.

"Proleter devrimciliğe" toz kondurmayan Halkın Sesi taraftarları, toplantının düzenlenmesine ve çalışmalarına katılmadılar. Onlar Halkın Kurtuluşu'nu tecrit edebileceklerini zannederek "Halkın Kurtuluşu'nun katıldığı bir toplantıya biz katılmıyoruz" dediler. Ancak ülkemizde proletarya partisinin inşası için ilk ciddi adımın sahipleri olan M. Suphi ve yoldaşlarının anıldığı toplantı kaçınılmaz olarak doğru bir sonucu doğurdu. Toplantı proleter devrimcilerin birliğine hizmet etti. Proleter devrimci saflar sıklaştı ve tecrit olan Halkın Kurtuluşu değil, proleter devrimcilerin birliği önündeki engeller olan, Türkiye'de işçi sınıfı hareketine 56 yıldır egemen olmuş olan sağ reformizm ve sağ oportünist Halkın Sesi oldu. Salonda proleter devrimci unsurların büyük bir kısmı sık sık "Kahrolsun Oportünizm", "Kahrolsun Reformist sağ sapma" gibi sloganlar da kullandılar.

Proleter devrimcilerden tecrit olduğunu farkeden Halkın Sesi taraftarları, sağ reformizmlerini kusmak üzere, "katılmayız" dedikleri toplantıya bir azınlık olarak geldiler ve hatta toplantıda konuşmak üzere söz istediler. Tertip Komitesi, Halkın Sesi'nin bu tekkeci, ikiyüzlü ve anti marksist tavrını bir duyuruyla ortaya koyduktan sonra yine de onlara söz verileceğini bildirdi. Herkesi tekkesini dağıtmaya (!) ve tek tek özeleştiri yaparak kendi sağ oportünist tekkelerinin saflarına katılmaya çağıran malum konuşmasını yapan Halkın Sesi'nin konuşmacısı kürsüyü terkederken salonun her yönünden "Kahrolsun oportünistler" sloganı yükseliyordu.

Toplantıda Halkın Gücü taraftarları adına da bir arkadaş konuşma yaptı. Tertip Komitesi bu arkadaşa da söz verdi. Bizce Halkın Gücü taraftarları toplantının düzenlenmesine de katılmalıydılar. Bize göre, Halkın Gücü taraftarları, küçük-burjuva maceracı orta yolculara değil Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'na yakınlaşmalıdırlar. Bir çok meselelerde ortak hareket edebilmemizin her türlü şartı vardır ve Türkiye devriminin ve Türkiye işçi sınıfının

De.sa.7.sü.7'de

Kınık'ta halkın şiddetli tepkisi karşısında

Faşistler çareyi kaçmakta buldular

Biz Kınık halkı olarak ilçemizde oynanmak istenen faşist oyunları tüm halkımıza açıklıyoruz.

Son günlerde halkımız üzerinde yoğunlaşan faşist baskı ve saldırıların bir örneğini de kasabamız Kınık'ta gördük. Fakat halkımız Kınık'ta da faşistlere gerekli cevabı vermiştir.

Son 10 gündür 30-40 kişilik silahlı bir grup her akşam Aliağa'dan Sebat otobüsleri ile Kınık'a gelmekte, sokaklarda ellerinde zincirlerle marşlar söyleyerek dolaşmaktaydılar. CHP binası ve halkın toplandığı bazı kahvehanelerin önünde dolaşıp, önlerine gelene küfrederek olay çıkartmaya çalışıyorlardı.

Bu arada pek kimsenin olmadığı bir zaman CHP binasına girip bardakları kırdılar ve ocakçıyı tehdit ettiler. Yolun ortasında bir kişiyi bıçaklayıp bir kişiyi de dövdüler.

Bu durum bölge Cumhuriyet Savcılığı ve Emniyet tarafından da bilinmekte ve teşvik edilmektedir.

31 Ocak akşamı gene üç minibüs dolusu bir grup faşist şehrimize gelerek her zamanki gibi parti binası ve kahvelerin önünde gövde gösterisi yapmışlardır. MHP parti binasının önünden geçen bir kişiye saldırıp sopa ve zincirlerle dövmüşlerdir.

Bütün bu saldırılara daha fazla dayanamayan Kınık halkı kahveleri boşaltarak sokakta dolaşan faşist çetenin üzerine yürüdü. Kalabalık ve öfke dolu halkın gücüne fazla direnemeyen faşistler soluğu MHP binasının önünde aldılar. Burada mevzi-

De.sa.7.sü.6'da

HALKIN KURTULUŞU

Analar, babalar

Okulu faşist besleme yuvası, çocuklarımız için işkencehane haline getirmeye çalışan:

Faşist müdüre karşı sesimizi hepbirlikte yükseltelim

Türk İş Bloklarında İnönü Lisesi Müdürü Behzat Kurt okulda öğrencilere baskı yapmakta ve öğrencilerin sırtından kendine çıkar sağlamaktadır.

İŞTE FAŞİST MÜDÜRÜN YAPTIKLARI:

1-Okulda kaydolma sırasında bütün öğrencilerden makbuzsuz On'ar lira para alındı.

2-Okul kantini ihaleye çıkartılmadı. Müdür kantinde kendi çocuklarını çalıştırıyor. Kantin çok pis ve pahalı.

3-Okul için 8 bin lira perde ücreti ödendiği halde perdeler yok. Bu para nereye gitti?

4-Okula hibe edilen arabayı müdürün oğlu kullanıyor. Üstelik müdürün oğlu kaza yapınca da tamir parası, okul parasından karşılandı.

5-Okul Aile Birliği kararı olmadığı halde müdür kendi başına kurs müdürlüğü yapmıştır. Oysa okul müdürleri tek başlarına karar alıp kurs müdürü olamazlar. Müdür bu işten de ayda 1.000 lirayı cebe indirmiştir.

6-Okul koruma derneği yağlı boya için 20.000 L. ödeme yapmış, fakat fatura gelmemiştir.

7-Okul kitaplığında yeterli kitap yoktur. Okul müdürü kitaplık kolunu kaldırarak kitaplığın işlerliğini ortadan kaldırmıştır.

8-Faşist müdür. sınıf geçirme vaadinde bulunarak öğrencileri ülkü ocaklarına kaydettirmeye çalışıyor.

9-Müdür faşist öğrencileri korumakla kalmıyor, onlarla odasında toplantı yapıyor. Müdürden destek alan faşistler dersleri engelliyorlar.

10-Müdür Ahlâk dersinde faşizm propagandası yapıyor. Okulda ülkü, mavi kırlangıç gibi faşizm propagandası yapan yayın organları serbestçe satılırken devrimci yayın organları her türlü yolla engellenmeye çalışılıyor.

11-Yönetmeliğe göre kardeş köyün il sınırları içinden seçilmesi gerekir. Okul müdürü milletvekili olma çabası içinde olduğu için kendi memleketi olan Gümüşhane'nin Şiran köyünü seçiyor. Deprem için öğrencilerden topladığı eşyayıda oraya gönderdi. Bu hareketiyle hem okuldaki öğrencileri hemde Şiran halkını kandırmaya, kendisinin milletvekili olma çabasına alet etmeye çalışıyor.

12-Müdür, okulda Ülkü ocaklarının bildirilerinin dağıtılmasına, faşistlerin okula silah sokmalarına yardımcı oluyor. Öte yandan devrimcilere, yurtseverlere, faşist olmayan bütün öğrencilere baskı yapıyor. Koridorlarda öğrencileri açıkça dövdüğü gibi bodrum katında da halk düşmanı faşist tavırlarına karşı çıkan öğrencileri dövüyor. Okul bir işkencehane haline getirilmek isteniyor.

Analar, Babalar,

Bizim sırtımızdan para kazanan, okulun arabasıyla keyif yapan, okulu faşist besleme yuvası, çocuklarımız için işkencehane haline getirmeye çalışan faşist müdürün sahtekârlıklarına, iğrenç baskılarına karşı hep birlikte sesimizi yükseltelim.

FAŞİST MÜDÜR İSTİFA.
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ.
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET.

DEVRİMCİ, yurtsever Bir grup öğrenci velisi

ÇAĞRI

BİZLER; YOĞUN BASKILARA MARUZ KALAN, DÖVÜLEN, TARTAKLANAN, DERSLERE GİRMESİ ENGELLENEN, İZMİR EĞİTİM ENSTİTÜLÜ YURTSEVER ÖĞRENCİLER OLARAK VELİLERE, ANA-BABALARA SESLENİYORUZ: OKULUMUZUN AÇILIŞ GÜNÜ OLAN 21 ŞUBAT 1977'DE MUHTEMEL FAŞİST SALDIRI VE ENGELLEMEYE KARŞI EVLATLARINIZLA BİRLİKTE GELMELİ VE ONLARLA OMUZ OMUZA FAŞİST SALDIRILARA KARŞI MÜCADELE ETMELİSİNİZ.

YURTSEVER DEVRİMCİ
3. E.E. ÖĞRENCİLERİ